

SACICT

Living Thai

JAN-FEB 2016

**สอดผสานเส้นสาย...อัตลักษณ์สู่รายได้
บนเส้นทางสายผ้าทอทั่วไทย**

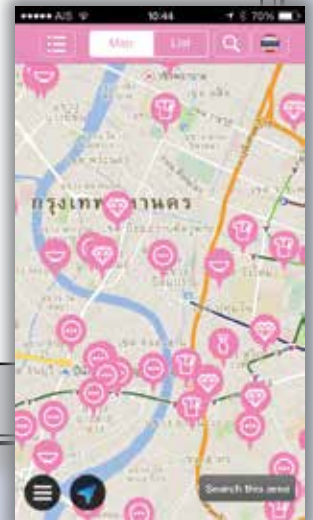
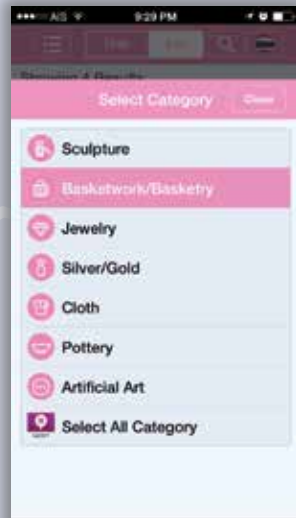
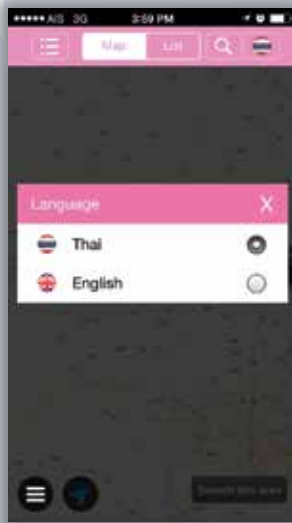
Tracing the Threads of Time
to the Origins of Thai Fabrics

SACICT's Craft Map

ค้นหา หัตถกรรมไทย ง่ายๆ
ในมือถือคุณ...

ดาวน์โหลดได้แล้วที่

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)

Call Center 1289 www.sacict.or.th

CONTENTS

LivingThai JAN-FEB 2016

20 THE VILLAGE TRAIL

มองเกาะเทริดมุมใหม่
Koh Kret in a Fresh Disguise

03 MAIN STORY

สอดผสานเส้นสาย...อัตลักษณ์สู่สายได้ บนเส้นทางสายผ้าทอทั่วไทย
Tracing the Threads of Time to the Origins of Thai Fabrics

36 NEW HERITAGE

พีช นานพิวงค์
แปลงโฉมเสื่อกก มรดกแห่งภูมิปัญญา
Patchara Nanpiwong's Value-added Sedge Mats

50 INSPIRATION

ท่องผ่านกาลเวลา
A Journey Through Time

2 EDITOR'S NOTE

64 INSIDE SACICT

ความเคลื่อนไหวใน ศ.ศ.ป.
What's going on at SACICT

68 MEMBERS' CORNER

จดหมายจากผู้อ่าน
What our readers say

70 PRODUCT SHOWCASE

งานฝีมือที่คัดสรรจากสมาชิกทั่วประเทศเพื่อการจำหน่าย
A selection of exquisite creations offered
by SACICT members

EDITOR'S NOTE

ปี พ.ศ. 2559 จะเป็นอีกปีที่ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) ทำงานอย่างต่อเนื่องตามพันธกิจในการพัฒนาและส่งเสริมงานหัตถกรรมไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล หนึ่งในภารกิจสำคัญในปีนี้เป็นโครงการ “เส้นทางสายผ้าทอ...เอกลักษณ์ไทยสู่รายได้ชุมชน” โปรโมท 7 เส้นทางผ้าทอในแต่ละภาคของประเทศไทยให้ผู้คนไปเยือนและเข้าถึงองค์ความรู้ด้านผ้าทอไทย เป็นการช่วยสร้างรายได้ให้กับชุมชนพร้อมๆ กับช่วยอนุรักษ์ภูมิปัญญาผ้าทอ ผู้อ่านสามารถติดตามรายละเอียดในแต่ละเส้นทางได้ใน SACICT Living Thai ตั้งแต่ฉบับนี้ไปจนตลอดปี

ส่วนเรื่องราวของเกาะเกร็ดมุมมองใหม่ในคอลัมน์ The Village Trail ภายในเล่มเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของชุมชนหัตถกรรมที่มีประวัติในการทำเครื่องปั้นดินเผา มาอย่างยาวนาน และมีการพัฒนารูปแบบตามยุคสมัยจนได้ผลิตภัณฑ์ที่แปลกและแตกต่าง ในฉบับนี้ ผู้อ่านยังจะได้พบกับคอลัมน์ใหม่ “Inspiration” ที่จะมาบอกเล่าถึงเรื่องของแรงบันดาลใจตลอดจนเทคนิคที่นักออกแบบหรือช่างจะนำไปใช้ในการผลิตชิ้นงานให้โดดเด่นเป็นที่ยอมรับในตลาด จากนั้น ติดตามอ่านเรื่องราวของคอนกรีตใหม่ที่นำจับตามอง พัชร หนานพิวงค์ ทายาทช่างศิลปหัตถกรรมงานสานเสื่อกกจากจังหวัดนครพนม ในคอลัมน์ New Heritage

ขอให้เป็นปีที่ดีและขอให้ทุกท่านสนุกกับการอ่าน แล้วพบกันฉบับหน้า

The year 2016 is going to be another busy year for the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) as it is forging ahead with its mission to develop and support Thai craft towards international acceptance in the world market. One of the most important projects of this year is the “Weaving Streets” project which will introduce to the public the outstanding weaving communities dotting the seven textile routes in Thailand. Visitors will discover and learn about the local wisdom while helping generate extra income for the communities, and helping conserve the national heritage of weaving. Stories about these routes will feature in detail in SACICT Living Thai throughout this year.

In The Village Trail, we will take you to Koh Kret, the old island mid-stream of the Chao Phya River. In juxtaposition with this century-old pottery community are uniquely developed products and designs. In the first issue of this year, readers will be introduced to the brand-new column “Inspiration”, hearing the inspirational stories of young-blood designers or artisans and their outstanding products. After that, read about the person in spotlight – Patchara Nanpiwong – a young New Heritage Artisan of sedge mat from Nakhon Phanom.

May 2016 be another great year for you. Happy reading and see you in our next issue.

คณะที่ปรึกษา/Editorial Advisory Board

ฝ่ายสื่อสารและประชาสัมพันธ์ สายงานส่งเสริมคุณค่าหัตถศิลป์
Communication and Public Relations Division, Handicraft Value
Promotion Department

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่ อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290
โทร 035 367 054-56 โทรสาร 035 367 051 เว็บไซต์ www.sacict.or.th
The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand
(Public Organization). 59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai,
Ayutthaya Province 13290, Thailand
Tel: +66 (0) 35 367 054-56, +66 (0) 35 367 077-81
Fax: +66 (0) 35 367 050-1 Website: www.sacict.or.th

จัดทำโดย/Design and Production

บริษัท ฟิวเจอร์ จำกัด 23/18 ซอยร่วมฤดี เฟลนิจิต ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทร: 02 254 6898-9 โทรสาร: 02 650 7738
Feature Co., Ltd. 23/18 Soi Ruamrudee, Ploenchit, Pathumwan,
Bangkok 10330, Thailand
Tel: +66 (0) 2 254 6898-9, Fax: +66 (0) 2 650 7738

บรรณาธิการบริหาร/Executive Editor

พยอม วลัยพัชรา/Payom Valaiphatchra

บรรณาธิการ/Editor

พวงกั กัญวานสุระ/Payong Kungwansurah

กองบรรณาธิการ/Editorial Team

กรรพชา แก้วปกุญทิพย์/Songpol Kaopatumpit
สุวรรณา เปรมโสทร/Suwanna Premsothe
เกษวลี กองเนื้อสุข/Katewalee Thongnuasuk
ปกปิ๋ว วงศ์แก้ว/Pokpong Wongkaeo
กฤตสอร สิวภวิน/Kitsoon Singkongsin

ผู้จัดการฝ่ายผลิต/Production Manager

นภัทร ประเสริฐกุล/Napat Prasertkul

ศิลปินกราฟิก/Graphic Designers

วรรณศักดิ์ รอดวรรณะ/Wannasak Rodwanna
แสงเดือน สุปิตตา/Sangduan Supinta

ช่างภาพ/Photographers

จรวัย วงศ์เหลือ/Jaruy Wongluang
วริศ กุสุจาริต/Varis Kusujarit
ศิริพัชร์ วลัยพัชรา/Sirapat Valaiphatchra

ติดต่อโฆษณา/For Advertisement Placements Contact

พวงกั กัญวานสุระ/Payong Kungwansurah
โทร./Tel. +66 (0) 2 254 6898-9

พิมพ์/Print

บริษัท อติธรรม จำกัด 248 ซอยลาดพร้าว 87 วังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
โทร: 0 2 932 2596-7 โทรสาร: 0 2 932 2598
Artisans Co., Ltd. 248 Soi Lardprao 87, Wangthonglang, Bangkok
10310. Tel: +66 (0) 2 932 2596-7, Fax: +66 (0) 2 932 2598

www.sacict.or.th

facebook.com/livingthaimagazine

บทความในนิตยสารนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป อนึ่งบทความและภาพในนิตยสารนี้สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมายไทย การจะนำไปเผยแพร่ต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

Opinions in Living Thai are the writers' and not necessarily endorsed by SACICT. No part of this magazine may be reproduced without written permission.

Scan เพื่ออ่าน SACICT LivingThai ออนไลน์
Scan to read SACICT Living Thai online version.

สอดผสานเส้นสาย...อัตลักษณ์สู่รายได้ บนเส้นทางสายผ้าทอทั่วไทย

เรื่อง จินตปาณี ภาพ ศ.ศ.ป.

กว่า 5,000 ปีมาแล้วที่มนุษย์เริ่มรู้จักการค้าขายกับชุมชนต่างอารยธรรมโดยพ่อค้าวาณิช
ที่หาญกล้าเดินทางฝ่าอันตรายไปแสวงโชคในแดนไกล ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง
ผู้คนต่างเผ่าพันธุ์ต่างภาษา มีการแลกเปลี่ยนทั้งวัฒนธรรมและสินค้า สร้างความร่ำรวยให้กับ
เมืองเล็กใหญ่บนแต่ละเส้นทาง รวมทั้งทำให้เกิดเป็นชุมชนใหม่ๆ มารองรับความเจริญเติบโต
ทางเศรษฐกิจ ด้วยพ่อค้าและคนเดินทางที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

เมืองไทยยังได้ชื่อว่าเป็นแหล่งหลอมรวมหลากหลายวัฒนธรรม ซึ่งสะท้อนถึงรากเหง้าและภูมิปัญญาผ่านผลงานและสิ่งสร้างสรรค์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ศิลปะ อาหาร งานหัตถกรรม เครื่องใช้ไม้สอย โดยเฉพาะผ้าทอซึ่งเป็นต้นทางแห่งการรังสรรค์เสื้อผ้าแฟชั่น

ในบรรดาที่มาของตำนานแห่งความรุ่งเรืองทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจการค้าตั้งแต่นั้นมา ไม่มีเส้นทางไหนที่จะยิ่งใหญ่และเก่าแก่เท่าเส้นทางสายไหม (Silk Road หรือ Silk Route) เส้นทางการค้าระหว่างจีนกับทวีปยุโรปที่มีเครือข่ายโยงใยกันหลายประเทศและเฟื่องฟูสุดขีดเป็นเวลากว่า 400 ปี ในช่วง 207 ปีก่อนคริสตกาลและ ปี ค.ศ. 220 ชื่อง่าย ๆ นี้ก็มักทำให้เราเกิดจินตนาการทุกครั้งไปถึงหุมคาราวานเทียมมอฐที่ท่องฝ่าทะเลทราย หรือกลิ่นควันไฟผสมเครื่องเทศที่อวลไอในสายลม เส้นทางสายไหมนี้เองที่นำพาทั้งสิ่งประดิษฐ์ แนวความคิด ศาสนา ภาษา ศิลปะแบบแผนของสังคม มาเผยแพร่พร้อมกับสินค้าและวัตถุดิบจากต่างแดนยามที่ มาแวะพักก่อนเดินทางต่อไป

และก็ยังมีส่วนสายไหมทางทะเล (Maritime Silk Route) ที่มาเริ่มเจริญรุ่งเรืองขึ้นในราวศตวรรษที่ 15 ยามที่มหาอำนาจทางทะเลทางซีกโลกตะวันตกในขณะนั้นพยายามติดต่อค้าขายกับประเทศจีนและประเทศใหญ่น้อยบนเส้นทาง จากอ่าวเปอร์เซีย มุ่งสู่ตะวันออก สู่อินเดีย และลงใต้ ไปซาอุดีอาระเบีย และออสเตรเลีย หรือขึ้นเหนือสู่จีน และทิเบต สำหรับในประเทศไทยก็ยิ่งปรากฏร่องรอยของเส้นทางสายอารยธรรมที่สำคัญของโลกเส้นนี้เช่นกัน มีผู้คนหลั่งไหลมาจากแดนไกลให้พบเห็น เนื่องจากภาคใต้ของไทยมีเมืองท่าสำคัญมากมาย ที่เป็นแหล่งผ่อนคลายเป็นของพ่อค้าและนักเดินทางซึ่งผ่านมาและนำสินค้ามาแลกเปลี่ยนซื้อขาย เมืองไทยยังได้ชื่อว่าเป็นแหล่งหลอมรวมหลากหลายวัฒนธรรมซึ่งสะท้อนถึงรากเหง้าและภูมิปัญญาผ่านผลงานและสิ่งสร้างสรรค์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ศิลปะ อาหาร งานหัตถกรรม เครื่องใช้ไม้สอย โดยเฉพาะผ้าทอซึ่งเป็นต้นทางแห่งการรังสรรค์เสื้อผ้าแฟชั่น สื่อแสดงถึงอัตลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นได้อย่างชัดเจน โดยภูมิปัญญาดังกล่าวยังก่อให้เกิดการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจแก่ชุมชนต่างๆ อย่างน่าทึ่ง

ร่องรอยของเครื่องไม้เครื่องมือที่ใช้ในการทอผ้ายังปรากฏให้เห็นที่แหล่งโบราณคดี บ้านท่าแค ในจังหวัดลพบุรี ที่ซึ่งเคยเป็นชุมชนอยู่อาศัยเมื่อหนึ่งพันปีก่อนคริสตศักราช ต่อเนื่องมาอีกร่วมสองพันปี รูปร่างของชิ้นส่วนที่ขุดพบบอกถึงความเชื่อมโยงของสายสัมพันธ์ ระหว่างประเทศจีนกับอีกหลายๆ ประเทศในภูมิภาค

ในปีแห่งการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเต็มรูปแบบปีนี้ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) ได้จัดทำโครงการ “เส้นทางสายผ้าทอ...เอกลักษณ์ไทย สู่อุตสาหกรรม” โดยคัดเลือกชุมชนหัตถกรรมผ้าทอที่มีผลงานอันสะท้อนเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของแต่ละท้องถิ่นและเป็นกลไกหลักในการสร้างโอกาสที่ยั่งยืนสู่ชุมชน เพื่อสร้างการรับรู้ในวงกว้างและสร้างกระแสความนิยมการใช้ผ้าทอ เชื่อมโยงงานหัตถกรรมผ้ากับการท่องเที่ยวเพื่อเป็นจุดขายและทางเลือกใหม่ให้นักท่องเที่ยวและผู้สนใจศิลปหัตถกรรม เป็นการนำผู้ซื้อเข้าไปยังแหล่งผลิต ทำให้เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนทั้งด้านเศรษฐกิจและการสืบสานวัฒนธรรมการทอผ้าให้คงอยู่สืบไป ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานราก อันจะเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตอย่างยั่งยืน

โครงการดังกล่าวได้แบ่งเส้นทางหัตถกรรมผ้าออกเป็น 7 เส้นทาง ได้แก่ ภาคเหนือตอนบน ภาคเหนือตอนล่าง อีสานตอนบน อีสานตอนล่าง ภาคกลาง ภาคใต้ตอนบน และภาคใต้ตอนล่าง โดยผ้าทอของแต่ละภาคนั้นล้วนแต่มีวิถีตรงดงามและมีอัตลักษณ์ที่สื่อถึงรากเหง้าและภูมิปัญญาอันน่าสนใจ เรียกได้ว่าศิลปะและภูมิปัญญาในการรังสรรค์หัตถกรรมผ้าของแต่ละภาคแต่ละท้องถิ่นนั้นย่อมมีต้นกำเนิดมาจากวิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณี และเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงคตินิยม และปรัชญาในการดำรงชีวิตของผู้คนในท้องถิ่นนั้นๆ ได้อย่างชัดเจน

ผ้าหม้อฮ่อม หนึ่งในผ้าที่ชาวเหนือนิยมสวมใส่ในชีวิตประจำวัน

Mor Hom fabric is made one of the trademark clothings of the Northerners.

ผ้าจกของชาวไทยวน ราชบุรี มีเอกลักษณ์อยู่ที่สีของผ้าซึ่งมีพื้นสีดำ จกด้วยด้ายสีแดง เข้ม แซมกับเหลือง เขียว ขาว
Jok fabric of Thai Yuan people of Ratchaburi is recognisable for its pattern of colourful colours against its black background.

ภาคเหนือของไทยเป็นพื้นที่ที่รายล้อมด้วยขุนเขาและที่ราบคล้ายอ่างอันอุดมสมบูรณ์ เป็นถิ่นที่อยู่ของประชากรหลายชาติพันธุ์ อาทิ ไทลื้อที่เชื่อกันว่าอพยพมาจากแคว้นสิบสองปันนาทางตอนใต้ของจีน และมีศิลปวัฒนธรรมเฉพาะของตน ชาวโยนกหรือชาวไทยวนซึ่งมีคตินิยมในการตั้งถิ่นฐานว่าจะต้องสร้างบ้านเรือนอยู่ในพื้นที่ที่มีภูเขาและทางน้ำไหล แต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ต่างก็มีความเชื่อ วัฒนธรรม และการแต่งกายเป็นของตัวเอง โดยเฉพาะชาวไทยวนนั้นมีวัฒนธรรมการใช้ผ้าเป็นของตนเองมาตั้งแต่อดีต ตั้งแต่การทอ การสร้างลวดลาย ตลอดจนการนุ่งห่ม ส่งผลให้วัฒนธรรมการทอผ้าแผ่ขยายหยั่งรากและกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตคนไทยในภาคเหนือ

จึงไม่แปลกที่ผ้าพื้นบ้านภาคเหนือที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นที่สุด ได้แก่ ผ้าไทยวน และผ้าไทลื้อ ซึ่งมีทั้งเครื่องนุ่งห่มเครื่องนอน และผ้าที่ใช้ในพิธีกรรมต่างๆ แต่ผ้าที่มีความงดงามและมีเอกลักษณ์ที่น่าสนใจที่สุดเห็นจะเป็นผ้านุ่งผู้หญิงที่เรียกว่า “ผ้าซิ่น” ซึ่งทั้งของกลุ่มไทยวนและไทลื้อต่างก็มีส่วนประกอบที่คล้ายคลึงกัน คือผ้าซิ่นแต่ละผืนจะแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ หัวซิ่น คือส่วนที่อยู่ติดกับเอว

มักใช้ผ้าพื้นสีขาว สีแดง หรือสีดำ ตอกกับตัวซิ่นเพื่อให้ซิ่นยาวพอดีกับความสูงของผู้นุ่ง และช่วยให้ใช้ได้คงทน ตัวซิ่นคือส่วนกลางของซิ่น กว้างตามความกว้างของพืม เวลาทอจึงเกิดเป็นลายผ้าขวางลำตัว มักทอเป็นริ้วๆ มีสีต่างๆ ตีนซิ่นคือส่วนล่างสุดของซิ่น และเป็นส่วนที่นิยมใช้ลวดลายของผ้ามากที่สุด โดยอาจทอเป็นสีแดง สีดำ หรือทอลายจก เรียกว่า “ซิ่นตีนจก”

นอกเหนือจากการทอผ้าของกลุ่มชนเชื้อสายไทยวนและไทลื้อที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นดังกล่าวแล้ว ภาคเหนือยังมี ผ้าทอหาดเสี้ยว จังหวัดสุโขทัย ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของกลุ่มไทพวนที่อพยพมาจากประเทศลาว มีเอกลักษณ์คือเป็นซิ่นตีนจกซึ่งมักทอด้วยฝ้ายหรือฝ้ายสลับไหมเป็นลายขวางลำตัว เชิงจกส่วนใหญ่ทอเป็นลายเรขาคณิต และผ้าม่อฮ่อม ซึ่งเป็นผ้าที่ย้อมด้วยสีจากต้นครามหรือต้นฮ่อม นิยมนำมาตัดเป็นเสื้อ กางเกง และผ้านุ่ง ปัจจุบันมีการพัฒนาเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย ทั้งผ้าพันคอ ผ้าคลุมไหล่ ปลอกหมอน และกระเป๋าแบบต่างๆ

ผ้าซิ่นตีนจก เมืองลอง จังหวัดแพร่ งดงามด้วยลวดลายและสีสันอันวิจิตร

Sin Teen Jok of Phrae's Long district is famous for its vivid colours and elaborate pattern.

ภาคอีสานหรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นอีกพื้นที่หนึ่งซึ่งมีกลุ่มชนชาติพันธุ์หลากหลายตั้งถิ่นฐานอยู่ไม่ต่ำกว่า 20 ชาติพันธุ์ โดยแบ่งออกเป็นสองกลุ่มหลักๆ ได้แก่ เชื้อสายลาวและเขมร ตามเขตแดนที่ติดต่อกัน ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มไท-ลาว ซึ่งเป็นกลุ่มชนที่มีการผลิตผ้าพื้นบ้านของอีสานมากที่สุด อีกทั้งยังแยกเป็นกลุ่มย่อยตามวัฒนธรรมอีกหลายกลุ่ม เช่น ลาวกาบ ลาวพวน ลาวโซ่ง ลาวครั่ง โดยแต่ละกลุ่มก็มีวัฒนธรรมการทอผ้าและการใช้ผ้าที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนั้นยังมี กลุ่มภูไทหรือผู้ไท ซึ่งอพยพจากแคว้นสิบสองจุไทย (ดินแดนส่วนเหนือของลาวและเวียตนามซึ่งติดต่อกับดินแดนภาคใต้ของจีน) มาตั้งหลักแหล่งอยู่แถบเทือกเขาภูพานทางภาคอีสานของไทย ส่วนกลุ่มไทกูยหรือส่วย และกลุ่มชนเชื้อสายเขมร มักกระจายกันอยู่ในบริเวณอีสานใต้

ผ้าทอของอีสานนั้นมีจุดเด่นตรงที่มีการสร้างสรรค์งานผ้าทอที่ครบทุกกระบวนการ เริ่มตั้งแต่การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม ปลูกฝ้ายสำหรับทอผ้า นำไหมและฝ้ายมาผ่านกระบวนการจนเกิดเป็นเส้นด้าย ย้อมเส้นไหมและเส้นฝ้ายให้เป็นสีสรรต่างๆ กระทั่งถึงกระบวนการทอผ้า โดยจะทอด้วยเครื่องทอพื้นบ้านที่เรียกว่า โอง์ฮุก หรือ โอง์กี

สำหรับผ้าที่โดดเด่นของกลุ่มไท-ลาวคือ “ผ้าซิ่น” ซึ่งตัวผ้าแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ หัวซิ่น ตัวซิ่น และตีนซิ่น เช่นเดียวกับซิ่นของภาคเหนือ แต่ลักษณะการนุ่งจะต่างกัน โดยกลุ่มไท-ลาวนิยมนุ่งซิ่นสูงระดับเข่าหรือเหนือเข่า ขณะที่ชาวเหนือนิยมนุ่งซิ่นกรอมเท้า สำหรับหัวซิ่นของกลุ่มไท-ลาวนั้นนิยมใช้สีขาวหรือสีแดงเป็นพื้น ส่วนตีนซิ่นจะมีขนาดแคบๆ ไม่นิยมเชิงใหญ่

ภาคอีสานหรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นอีกพื้นที่หนึ่งซึ่งมีกลุ่มชนชาติพันธุ์หลากหลายตั้งถิ่นฐานอยู่ไม่ต่ำกว่า 20 ชาติพันธุ์ โดยแบ่งออกเป็นสองกลุ่มหลักๆ ได้แก่ เชื้อสายลาวและเขมร ตามเขตแดนที่ติดต่อกัน ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มไท-ลาว ซึ่งเป็นกลุ่มชนที่มีการผลิตผ้าพื้นบ้านของอีสานมากที่สุด

ผ้าทอที่มีชื่อเสียงของอีสาน ได้แก่ ผ้ามัดหมี่ ซึ่งเป็นผ้าทอที่สร้างลวดลายด้วยการมัดย้อม ผ้าขีด หรือผ้าที่สร้างลวดลายโดยสะกิดเส้นด้ายขึ้นมาเพื่อให้เกิดเป็นลายขน เป็นผ้าที่นิยมทั้งกลุ่มไท-ลาว กลุ่มภูไท กลุ่มส่วย และกลุ่มชนเลื้อยสาย

เขมร ผ้าแพรวา เป็นผ้าไหมทอมืออันเป็นเอกลักษณ์ของชาวภูไท ซึ่งได้รับความนิยมทั้งจากชาวไทยและชาวต่างชาติ ขณะทีภาคกลางนั้น ผ้าทอส่วนใหญ่จะเป็นของกลุ่มชนเผ่าไทที่กระจายตัวอยู่ตามพื้นที่ต่างๆ ได้แก่ กลุ่มไทพวน ไทยวน ไทดำ ไท-ลาว ซึ่งเป็นกลุ่มที่ยังคงวัฒนธรรมการทอผ้าใช้เองตามขนบนิยมที่สืบทอดกันมาแต่บรรพบุรุษ อาทิ ผ้าทอของกลุ่มไทพวน จังหวัดราชบุรี ที่มีผ้าหลากหลายและเป็นเอกลักษณ์ ผ้าชิ้นตีนจกคูบัว เป็นผ้าทอที่สวยงามและมีอัตลักษณ์โดดเด่น ส่วนที่เป็นตีนชิ้นนิยมใช้เส้นยืนสีตาเพื่อให้กลายเป็นลายได้ชัดเจน มักใช้สีน้อยเพื่อเน้นลวดลายให้เด่นชัด ความกว้างของเชิงจกประมาณ 9-11 นิ้ว ลายที่นิยมทอเป็นลายพื้นบ้าน เช่น ลายดอกชบา ลายไก่อ่งแก้ง ลายนกคูกีนน้ำร่วมต้น ผ้าจกทอมือตอนแรก เป็นผ้าชิ้นตีนจกที่มีลวดลายคล้ายกับผ้าชิ้นตีนจกคูบัว แต่จะจกลายติดกันแน่นทำให้ลายไม่ชัดเจน และมีสีต่างกันตรงที่ผ้าจกตอนแรกนิยมใช้สีดำและแดง และมักทอเชิงจกกว้างประมาณ 14-15 นิ้ว ซึ่งกว้างกว่าผ้าชิ้นตีนจกคูบัว ผ้าชิ้นตีนจกหนองโพน รูปแบบคล้ายคลึงกับกลุ่มคูบัว และนิยมทอลายหงส์คู่กีนน้ำร่วมต้น แต่จะต่างจากผ้าจกคูบัวตรงที่ชายของตีนชิ้นหนองโพนจะมีการเว้นพื้นที่ดำระหว่างลาย สะเปาถึงเล็บเหลืองไว้กว้างมากกว่าผ้าจกคูบัว และลายนกของผ้าจกหนองโพนมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับลายนกของผ้าไท-พวนในภาคเหนือ คือลักษณะของนกคู่ของผ้าชิ้นหนองโพนจะมีหางที่ยาวมากกว่าผ้าจกตระกูลคูบัว

ผ้าขาวม้าร้อยสี จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งในอดีตต้องผจญกับศึกสงครามเพราะเป็นเส้นทางเดินทัพ หญิงชาวบ้านจึงมักทอผ้าเอาไว้ใช้เอง โดยเฉพาะผ้าถุง ผ้าห่ม และผ้าขาวม้า ต่อมาจึงได้พัฒนาคุณภาพและสีสันจนเกิดเป็นผ้าขาวม้าร้อยสีที่ขึ้นชื่อ มีความโดดเด่นตรงสีสันทันสดใส และเนื้อผ้ามันวาวคล้ายผ้าไหม

เมื่อล่องลงตามเส้นทางสู่ภาคใต้ เราก็จะได้เห็นพื้นที่มีการไหลบ่าของผู้คนต่างเชื้อชาติ วัฒนธรรม และการปกครอง โดยเฉพาะไทยและมุสลิมเชื้อสายมาเลเซีย ที่สะท้อนชัดในวัฒนธรรมการทอผ้าปักซี่ใต้ ซึ่งมีชื่อเสียงมายาวนานในการทอผ้ายก ทั้งยกฝ้าย ยกไหม ยกดินเงิน ดินทอง โดยผ้าทอที่มีชื่อเสียงของภาคใต้ ได้แก่ ผ้ายกเมือง นคร จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นผ้าทอโบราณซึ่งเดิมใช้ในหมู่เจ้าเมืองและกรมการเมืองชั้นสูงก่อนที่จะแพร่หลายไปสู่ประชาชนทั่วไป วิธีการทอคล้ายกับผ้าขีดหรือผ้าจก แต่มีลักษณะเด่นคือเป็นการทอโดยเพิ่มลวดลายผ้าให้พิเศษขึ้นมา และชายผ้าจะทอเป็นกรวยเชิงชั้นตามฐานะของผู้สวมใส่ หากเป็นเจ้านายชั้นสูงหรือคหบดีจะนิยมทอกรวยเชิงด้วยเส้นทองและเส้นเงิน

ผ้าพุมเรียง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นผ้าทอจากไหมและฝ้าย แต่ผ้าซึ่งทอจากไหมได้รับความนิยมมากกว่า จึงมักเรียกกันว่า ผ้าไหมพุมเรียง จุดเด่นของผ้าไหมพุมเรียง คือ การทอยกดอก ให้มีลวดลายและสีสันอันสวยงาม ส่วนผ้าเกาะยอ จังหวัดสงขลาเป็นผ้ายกดอกลายพิเศษ มักทอจากฝ้าย ใช้ตะกอดั้งแต่ 3-8 ตะกอ ใช้เส้นพุ่งธรรมชาติทอต่อกันไปทั้งผืน ลายทอของผ้าเกาะยอเป็นลวดลายซึ่งเกิดจากการขีด ในขณะที่จังหวัดตรังก็มี ผ้าทอนาหมื่นศรี เป็นผ้าทอมือด้วยเทคนิคการเก็บตะกอ (การสร้างเส้นยืน) และสร้างลวดลายด้วยการทอยกเขา ซึ่งเป็นเทคนิคเดียวกับการขีดในภาคอีสาน โดยส่วนใหญ่จะทอจากฝ้าย

นอกจากนั้นภาคใต้อีกมี ผ้าบาติก หรือผ้าปาเต๊ะ ซึ่งมีต้นกำเนิดในอินเดียจากนั้นจึงแพร่เข้าไปในอินโดนีเซีย และขยายอิทธิพลเข้ามาในไทยอีกทอดหนึ่ง เป็นผ้าที่เกิดจากการเขียนลาย โดยใช้เทียนเขียนปิดส่วนที่ไม่ต้องการให้ติดสี แล้วจึงแต้มระบายสีลงบนลายที่วาดไว้เกิดเป็นลวดลายและสีสันทันสวยงาม

ทั้งหมดนี้เป็นเพียงตัวอย่างที่สะท้อนความรุ่งโรจน์ของมรดกของศิลปะสิ่งของไทย ความประทับใจจรรโลงให้คุณค้นหาบนเส้นทางสายผ้าทออีกมากมายมหาศาล และ SACICT Living Thai ก็พร้อมที่จะนำมาเสนอตลอดปีใหม่นี้ ■

ผ้าขาวม้าร้อยสี จังหวัดกาญจนบุรี โดดเด่นด้วยสีสันทันสดใส

Pha Khao Ma Roi Si of Kanchanaburi and its vivacious shades of colour.

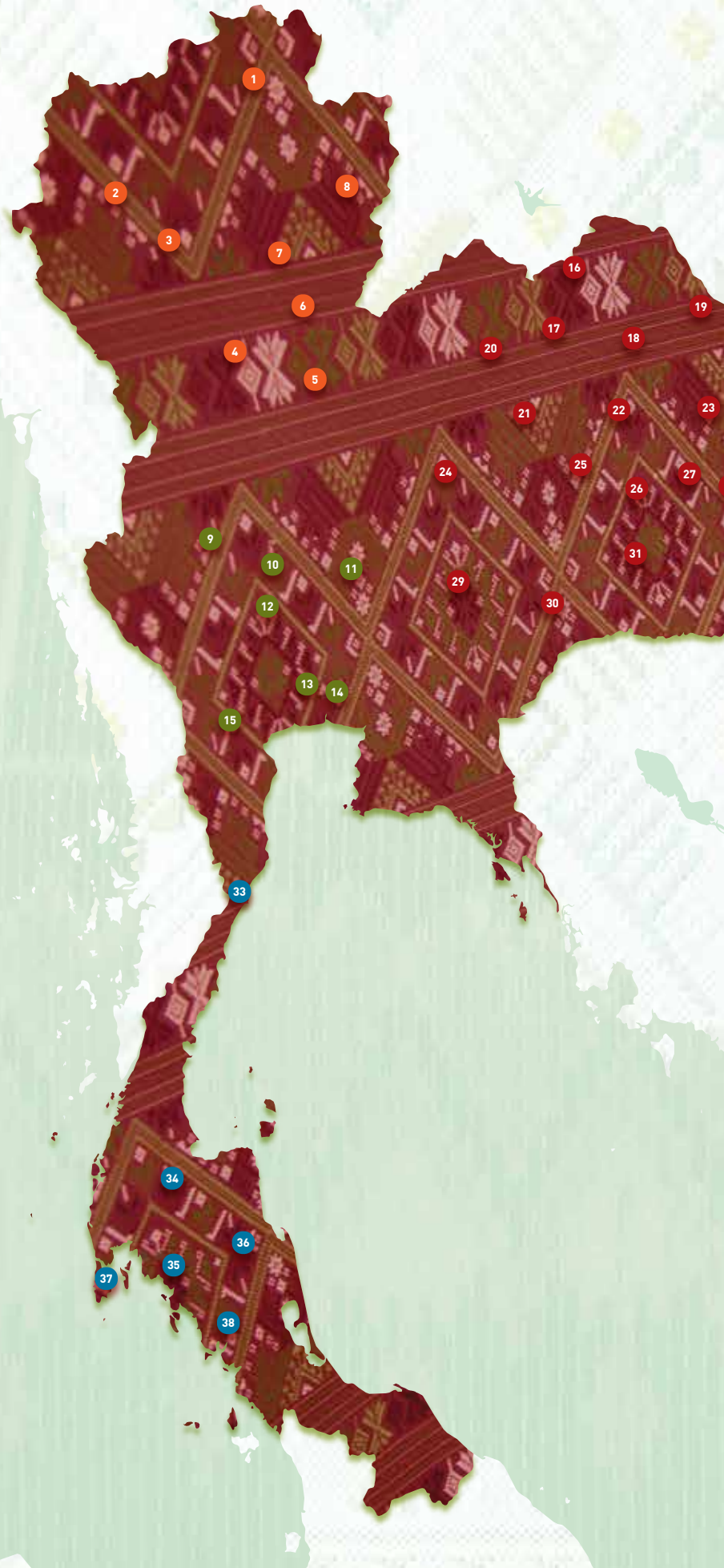

ภาคกลาง Central Region

- 9 อุทัยธานี/Uthai Thani
ผ้าฝ้ายทอมือ ผ้าไหมทอ
Hand-woven cotton, woven silk
- 10 ชัยนาท/Chainat
ผ้าไหม ผ้าฝ้ายทอดอก ผ้าฝ้ายทอดอกลายหมี่สำเภ
Brocaded silk and cotton, brocaded cotton fabric
with Mi Samphao pattern
- 11 ลพบุรี/Lopburi
ผ้าไหมมัดหมี่
Matmee silk
- 12 สุพรรณบุรี/Suphanburi
ผ้าดัดมือ
Hand-woven fabric
- 13 นนทบุรี/Nonthaburi
ผ้าแพรวา
Phrae Wa fabric
- 14 กรุงเทพมหานคร/Bangkok
ผ้าไหมทอ
Woven silk
- 15 ราชบุรี/Ratchaburi
ผ้าจก ผ้าจกไทยวน
Jok-woven fabric, Jok-woven fabric of Tai Yuan

ภาคใต้ Southern Region

- 33 ประจวบคีรีขันธ์/Prachuap Khiri Khan
ผ้าฝ้ายทอ
Woven cotton
- 34 สุราษฎร์ธานี/Surat Thani
ผ้าพุมเรียง
Phumriang fabric
- 35 กระบี่/Krabi
ผ้าบาติก
Batik
- 36 นครศรีธรรมราช/Nakhon Si Thammarat
ผ้าทอยกดอก
Yok Dok woven fabric
- 37 ภูเก็ต/Phuket
ผ้าแพรวา
Phrae Wa fabric
- 38 ตรัง/Trang
ผ้าทอม่านหินศรี
Na Muen Si woven fabric

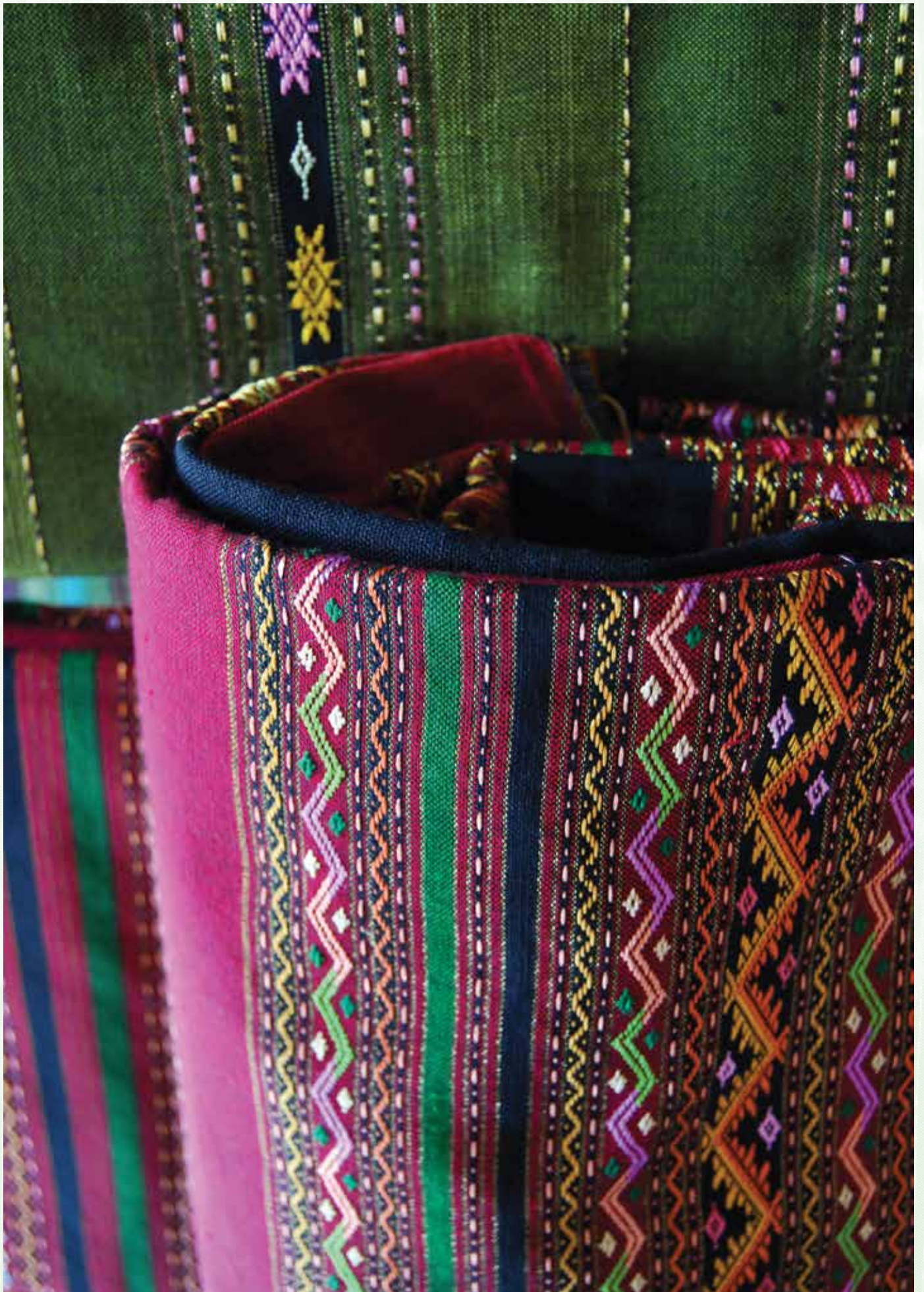
เส้นทางสายผ้าทอ... เอกลักษณ์ไทยสู่รายได้ชุมชน Weaving Streets

ภาคเหนือ Northern Region

- 1 เชียงราย/Chiang Rai
ผ้าปักทองหลวง ผ้าฝ้ายทอโกลีอ
Kong Luang embroidered fabric,
Tai Lue woven cotton
- 2 เชียงใหม่/Chiang Mai
ผ้าฝ้ายทอโกลีอ ผ้าฝ้ายสีธรรมชาติ
Tai Lue woven cotton, natural dyed cotton
- 3 ลำพูน/Lamphun
ผ้ายกลำพูน
Brocaded fabric of Lamphun
- 4 สุโขทัย/Sukhothai
ผ้าปักทองหลวง ผ้าฝ้ายทอโกลีอ
Woven fabric of Hat Siao
- 5 พิษณุโลก/Phitsanulok
ผ้าย้อมสีธรรมชาติ ผ้าไหมทอขลุ่ยโบราณ ผ้าฝ้ายทอ ผ้าลายน้ำไหล
Natural dyed cotton, brocaded silk with ancient patterns, woven cotton,
and fabric with Nam Lai pattern
- 6 อุตรดิตถ์/Uttaradit
ผ้าไหมทอ ผ้าไหมทอไทยวน ผ้ากลับแล
Woven silk, woven silk of Tai Yuan, Jok-woven fabric of Lap Lae
- 7 แพร่/Phrae
ผ้าม่อฮ่อม ผ้าทอสามล้านนา
Mo Hom fabric, Jok Hom fabric of Lanna
- 8 น่าน/Nan
ผ้าฝ้าย-ไหมทอ ผ้าฝ้ายทอ ผ้าทอลายน้ำไหล
Woven cotton-silk fabric hybrid, woven cotton, and fabric with Nam Lhai pattern

ภาคอีสาน Northeastern Region

- 16 หอนงคาย/Nongkhai
ผ้ามัดหมี่
Matmee fabric
- 17 อุดรธานี/Udon Thani
ผ้าไหม ผ้ามัดหมี่ย้อมคราม ผ้าฝ้าย
Silk, indigo-dyed Matmee silk, and cotton-silk
- 18 สกลนคร/Sakon Nakhon
ผ้าฝ้ายย้อมคราม ผ้าย้อมสีธรรมชาติ ผ้าฝ้ายย้อมซีควาย
Indigo-dyed cotton fabric, natural dyed fabric,
buffalo-dung-dyed cotton fabric
- 19 นครพนม/Nakhon Phanom
ผ้าไหม ผ้าฝ้าย
Silk, cotton
- 20 หอนงบัวลำภู/Nongbua Lamphu
ผ้าไหม ผ้าไหมมัดหมี่ ผ้าทอไหมลายขิด
Silk, Matmee silk, Khid-woven silk
- 21 ขอนแก่น/Khon Kaen
ผ้าไหมมัดหมี่ ผ้าไหมแต่มหี่
Matmee silk, Taem Mee silk
- 22 กาฬสินธุ์/Kalasin
ผ้าไหมแพรวา
Phrae Wa silk
- 23 มุกดาหาร/Mukdahan
ผ้าย้อมคราม ผ้าสีย้อมธรรมชาติ ผ้าไหมมัดหมี่
Indigo-dyed fabric, natural dyed fabric, Matmee silk
- 24 ชัยภูมิ/Chaiyaphum
ผ้าย้อมสีธรรมชาติ
Natural dyed fabric
- 25 มหาสารคาม/Maha Sarakham
ผ้าไหม
Silk
- 26 ร้อยเอ็ด/Roi Et
ผ้าไหม
Silk
- 27 ยโสธร/Yasothon
ผ้าย้อมสีธรรมชาติ ผ้าไหมยกดอก
Natural dyed fabric, Yok Dok brocaded silk
- 28 อำนาจเจริญ/Amnat Charoen
ผ้าย้อมสีธรรมชาติ
Natural dyed silk
- 29 นครราชสีมา/Nakhon Ratchasima
ผ้าไหม
Silk
- 30 บุรีรัมย์/Buriram
ผ้าไหมมัดหมี่
Matmee silk
- 31 สุรินทร์/Surin
ผ้าไหมยกทอง
Gold-brocaded silk
- 32 อุบลราชธานี/Ubon Ratchathani
ผ้าฝ้ายย้อมสีธรรมชาติ ผ้าทาบบัว
Natural dyed cotton fabric, Kab Bua fabric

Tracing the Threads of Time to the Origins of Thai Fabrics

Words Chintapatee Photos SACICT

When the first civilisations began trading with each other about five millennia ago, it was the essence of human interaction, taking cross-cultural contact to a new level. Cities along trade routes grew rich, providing services to merchants and acting as international marketplaces. Some flourished mainly as centres of trade supplying merchant caravans. They also became cultural and artistic centres, where peoples of different ethnic and cultural backgrounds could meet and mingle.

Every node and knot, every thread and line, every pattern and design, are continually whispering, telling its wearer about its long journey through the annals of history.

The Silk Roads – both overland and transoceanic routes – are the world’s oldest and most historically significant trade routes. The name evokes images of caravans of camels wading through the desert sands and the aroma of exotic spices. New inventions, religious beliefs, artistic styles, languages and social norms, as well as goods and raw materials, were transported by people moving from one place to another to conduct business. Foreign traders rested and sought recreation in ports and halfway towns. They shared intriguing stories and traditions from home, leaving behind more than just merchandise.

Thailand is no exception because the country has always been one of the world’s busiest melting pots of several cultures. From Persians and Indians in the west to Austronesians from the east and south, Javanese in the south and Chinese and Tibetans from the north, the region is also home to many cultural enclaves – the Tai Lü people in the north of Thailand as well as many Lao, Malay and Tibeto-Burman tribes scattered throughout the region. As they moved about, they left behind a trace of their own self, a cultural strain for the locals to adopt. One of the most obvious traces visible through the centuries is textile. So this is the beginning of the textile routes of Thailand.

The earliest evidence of cloth spinning in Thailand can be found at the Tha Khae archaeological site located in present-day Lop Buri province. Tha Khae was inhabited during the end of the first millennium BC to the late first millennium AD. Here, archaeologists discovered 90 fragments of spindle whorl that dated from the 3rd century BC to the 3rd century AD. The shape of these finds indicates connections with the great Chinese empire and the Indian sub-continent.

Thanks to the initiatives of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand, or SACICT, seven new cultural tourism routes called "Weaving Streets" leading to craft villages in different regions – two routes in the North, two in the North-east, one in the Central region and two in the South – have been introduced.

The different characteristics in fabric weaving originated from the different ways of life, cultures and traditions that reflect disciplines and philosophy of each locale. Every node and knot, every thread and line, every pattern and design, are continually whispering, telling its wearer about its long journey through the annals of history.

ผ้าม่อฮ่อม อุตลักษณ์ที่มาจากสีสันทของพืชพรรณตามธรรมชาติ หนึ่งในภูมิปัญญาของชาวล้านนา
Natural plant dyed Mor Hom fabric is Lanna people’s identity and wisdom.

Thailand's mountainous north is home to many ethnicities. Tai Lü people are believed to have moved here from Sibsong Panna or present-day Xishuangbanna Dai Autonomous Prefecture in southern China. Each ethnic group has its own cultural and artistic character. Yuan or Yonok people settled along the streams down the mountains. Yuan people are celebrated for their self-reliance in clothing, seemingly possessing the most complete hierarchy of fabric-spinning and cloth-making, from spinning and pattern-designing to weaving. The fabric cultures of the Yuan and Tai Lü people, including the Karen from bordering Myanmar, have shaped the present-day character of the traditional fabric in Thailand's North.

So, northern Thailand is not a stranger to the practice of weaving many kinds of fabric for various uses. From everyday apparel and bedding to more exquisite fabrics for special occasions, women's wraparound skirts called "Sin" seem to stand out from the rest. The northern "Sin" is composed of three parts: the "Hua Sin" or the top is made of a separate piece of cloth in white, red or black and is used to extend the length of the skirt. "Tua Sin" is the body, woven mostly to the full length of the wearer. The last part is "Teen Sin" or the footer of the skirt where the most elaborate and beautiful pattern is shown, for example "Sin Teen Jok".

Another interesting northern Thai woven fabric route features Sukhothai's Hat Sieo cloth made by the Phuan people, a Lao or Tai Noi tribe from Xiengkhouang province, Laos, who migrated during the reign of King Rama III. A special character of Hat Sieo fabric is the mixture of

cotton and silk that render beautiful patterns dominated by geometric shapes. "Mor Hom" cloth is the typical Phrae-style woven fabric indigo-dyed with the local Hom plant. The Mor Hom culture is believed to have been transferred from the Tai Lü people of Laos and from Xishuang Banna in China. Nowadays, Mor Hom cloth is made into various items such as scarves, shawls, pillowcases and many types of bags, as well as shirts and trousers.

From the North we continue to the North-east, which is home to more than 20 ethnicities. Current political borders aside, the people of the North-east are mainly descendents of the Lao and the Khmer. The upper part of the region was once part of the kingdom of Lane Xang or present-day Lao PDR. Wave after wave of Lao Kao, Lao Phuan, Lao Song, Lao Khrang and Phu Thai from the north of Laos migrated into the region while the lower section, which was part of the Khmer empire, consists of Kuy or Suai people.

The Kuy are an indigenous ethnic group of mainland South-east Asia. The native lands of the Kuy stretch from the southern Korat Plateau in north-east Thailand east to the banks of the Mekong River in southern Laos and south to northern central Cambodia. The Kuy are an ethnic minority in all three countries where they live as hilltribes.

North-eastern woven fabric is renowned for its complete system of production – from sericulture, cotton-planting, silk and cotton-processing, spinning, to dyeing and weaving with Hong Huuk or Hong Ki.

The Central region is the crossroads of all surrounding cultures.

The languages of the North and North-east are closely related and as such the term for the traditional wraparound skirt is the same, “Sin”. North-eastern “Sin” is composed of three parts as in the North but it is worn slightly differently. While the northerners wear “Sin” to their ankles, the north-easterners wear “Sin” only to just below their knees. Some of the popular north-eastern fabrics are Mudmee, Khid and Phraewa. Mudmee, popular in the upper part of the region, is made of tie-dyed silk while Khid, which uses the technique of thread pulling to create embossed designs on the fabric, is popular in both the upper and lower parts of the region. Phraewa hand-woven silk identifies the Phu Thai people.

The Central region, the epicentre of modern Thailand, is the crossroads of all surrounding cultures. It is inhabited by people of various origins – Tai Yuan, Tai Phuan, Tai Dam and Tai Lao – who still practise traditional weaving skills.

Although the Tai Yuan people in Ratchaburi migrated from their homeland more than two centuries ago, their traditions are still intact. Their trademark “Sin Teen Jok” of Khu Bua is exquisitely beautiful, with its black “Teen Sin” background to accentuate the nine- to 11-inch vivid patterns. Popular patterns are Dok Sia, Kong Keng and Nok Khu. Hand-woven “Pha Jok Don Rae” is more or less similar to that of Khu Bua but in black and red with a more connected pattern and larger “Teen Jok”, about 14 to 15 inches wide. “Teen Jok” cloth from Nong Pho features a slightly different pattern and spacing but the overall appearance can still be connected to the fabrics of northern Thailand.

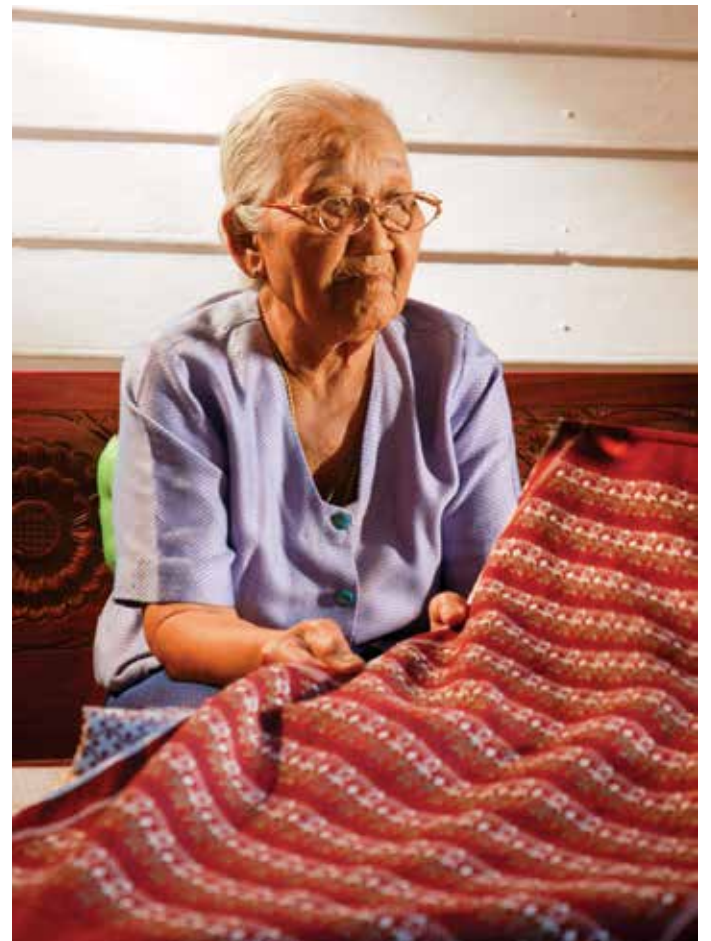
Another featured cloth is the “Pha Khao Ma Roi Si” or loincloth in 100 colours from Kanchanaburi province. Situated in what was once a battle zone, the people of Kanchanaburi were forced to make their own clothes. Time passed and the local cloth evolved into the renowned Pha Khao Ma Roi Si, with vivid colours and a silky texture.

We continue down south where the region is connected easily to India and the Middle East via the Indian Ocean and overland to the Malay peninsula. The Indian and Islamic cultures played an important part in shaping today’s modern culture of the South.

The ancient “Pha Yok” of Nakhon Si Thammarat is made of cotton or silk worn by the upper class of the region before extending its use to commoners. The making process is more or less similar to that of Khid or Jok but with unique local patterns. “Phum Riang” cloth of Surat Thani offers a choice of cotton and silk. However, the silk version or “Pha Mai Phum Riang” is more popular featuring the “Yok Dok” technique with vivid colours. In Trang province on the Andaman coast in the west, “Na Muen Si” woven fabric, mainly made of cotton, features an exotic heddle-finishing technique with supplementary warp. The last is batik, pronounced “pateh”, originated in India and then spread to Indonesia, Malaysia and Thailand.

More details of these inspiring routes will be published in SACICT Living Thai throughout 2016. ■

ผ้าทอนาหมื่นศรี จังหวัดตรัง เป็นผ้าทอมือที่มีเอกลักษณ์ของภาคใต้ โดดเด่นด้วยเทคนิคการเก็บตะกอ
The Na Muen Si woven fabric of Trang province is celebrated for its heddle-finishing technique.

มองเกาะเกร็ด มุมใหม่

เรื่อง อำพันมาลา ภาพ ศิรพัชร์ วลัยพัชรา

แม้ในบ่ายวันธรรมดา เรายังสามารถพบเห็นนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติหลากหลายกลุ่ม ชี้อารมณ์เพลิดเพลินขึ้นชมบรรยากาศชุมชนอยู่บนท้องถนนเล็กๆ บน “เกาะเกร็ด” เกาะกลางแม่น้ำขนาด 2,625 ไร่ แถบแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่าง ในอาณาเขตของจังหวัดนนทบุรี บรรยากาศจะคึกคักขึ้นอีกหลายเท่าตัวในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ เมื่อร้านค้าในชุมชนเปิดให้บริการอย่างเต็มที่ ทั้งขนม อาหาร ของที่ระลึกต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งร้านจำหน่ายเครื่องปั้นดินเผา อันเป็นของดีประจำชุมชนแห่งนี้

ชุมชนเกาะเกร็ดประกอบด้วย 7 หมู่บ้าน เปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวครั้งแรกในปี พ.ศ. 2541 และด้วยความที่เป็นชุมชนชาวไทยเชื้อสายมอญที่มีประวัติยาวนานตั้งแต่สมัยกรุงธนบุรีเป็นราชธานี ทำให้ชุมชนนี้เปี่ยมล้นด้วยเสน่ห์ทางวัฒนธรรม เมื่อสืบค้นไปแล้วจะพบว่าประชากรเกือบ 6,000 คนในชุมชนนั้นนับเป็นเครือญาติ ที่ได้รับการสืบทอดทักษะการดำรงชีวิตแบบชาวมอญโบราณ จนผู้มาเยือนสามารถสัมผัสได้ถึงอัตลักษณ์อันโดดเด่นของผู้คนบนเกาะ

เป็นเวลากว่า 200 ปีแล้วที่ภูมิปัญญาในการผลิต “เครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ด” มีการสืบทอดมาในแต่ละครอบครัวของชาวเกาะเกร็ด เริ่มจากแต่โบราณที่มีการผลิตภาชนะชนิดต่างๆ เพื่อใช้เองในชุมชน

คุณสุรัตน์ บัวหิรัญ ชาวเกาะเกร็ดเชื้อสายมอญ ประธานกลุ่มหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ด หมู่ที่ 1 เล่าว่า “คุณยายของ

เราทำโอ่ง อ่าง และครก มาก่อน พอรุ่นหลังจึงเริ่มมีเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาทดแทนสิ่งเหล่านี้ อย่างโอ่งก็มีแท่งเหล็กขนาดใหญ่มาแทน ความต้องการใช้โอ่งก็ลดน้อยลงไป สมัยผมเด็กๆ ยังมีการตักน้ำในแม่น้ำมาแกว่งสารส้มแล้วนำมาใช้มาซักล้างอะไรต่างๆ หรือกักเก็บน้ำฝนในโอ่ง ปัจจุบันน้ำฝนมีก่่ามะกันเยอะ เลยเลิกผลิตโอ่งเหลืออ่างกับครก ต่อมาอ่างก็เริ่มมีกะละมังเคลือบอะลูมิเนียมหรือพลาสติกเข้ามาทดแทน จึงเหลือครกเป็นสิ่งสุดท้าย”

เขาเล่าด้วยว่า จากการทำโอ่งธรรมดา ปัจจุบันก็ได้มีการปรับเป็นผลิตภัณฑ์โคมไฟ โดยการฉลุน้ำเป็นลวดลายสวยงาม นอกจากนั้นยังมีการผลิตชุดถ้วยกาแฟ เตาน้ำมันหอม ฯลฯ ซึ่งผลิตขึ้นโดยต่อยอดจากภูมิปัญญาดั้งเดิมของชาวมอญที่ขึ้นชื่อว่าเชี่ยวชาญในการทำเครื่องปั้นดินเผา

อัตลักษณ์ที่ชัดเจนของเครื่องปั้นดินเผา เกาะเกร็ด ทำให้ได้รับการขึ้นทะเบียน สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือ GI

จากสมัยโบราณที่ใช้หนามทองหลางป่าเป็นแม่พิมพ์ในการกดลาย ใช้ไม้ไผ่ในการขีดลาย หรือใช้เตาเผาดินที่เรียกว่า “เตาหลังเต่า” ในการผลิตเครื่องปั้นดินเผา ชุมชนก็ได้มีการปรับเปลี่ยนประยุกต์ใช้เรื่อยมาตามยุคสมัย คุณสุรัตน์ ชี้ให้ทีม SACICT Living Thai ดูอุปกรณ์ในการพิมพ์และแกะลายที่ประดิษฐ์ขึ้นเองจากวัสดุเหลือใช้ อย่างเฟืองรดเด็กเล่นชิ้นจิ๋วที่ทำให้เกิด “ลายพิกุล” บนพื้นผิวเครื่องปั้นหรือการนำเส้นลวดธรรมดาตามาขดเป็นวงบนปลายไม้เสียบลูกชิ้น กลายเป็นอุปกรณ์ใช้แกะคว้านลาย ไปจนถึงการนำกระดาษซีเมนต์ที่เหลือใช้มาเป็นอุปกรณ์ในการปาดพื้นผิวเพื่อเก็บงานเครื่องปั้นให้เรียบเนียน อุปกรณ์ทุกชิ้นที่ว่ามาตอบสนองความต้องการใช้และให้ผลลัพธ์ที่เยี่ยมยอดแก่เหล่าช่าง

เหล่านี้หลอมรวมเป็นภาพของความเป็นเครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ดในปัจจุบัน ลายบัวคว่ำบัวหงาย รักร้อย บัวร้อย ประจำยาม เครือเถา หรือลายกนก และอีกหลายลวดลายที่ฉลุอย่างงดงามบนพื้นผิวเครื่องปั้นดินเผาสีส้มแดง เนื่องจากการเผาเคลือบ นี่คือลักษณะเด่นของผลิตภัณฑ์เมื่อพูดถึง “เครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ด”

อัตลักษณ์ที่ชัดเจนของเครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ด ทำให้ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือ GI (Geographical Indications) เนื่องจากเป็นงานหัตถกรรมที่เกิดจากภูมิปัญญาที่สั่งสมและสืบทอดมายาวนานเกินกว่าร้อยปี ใช้ดินในพื้นที่เกาะเกร็ดซึ่งเป็นแหล่งดินที่ดีสำหรับการทำเครื่องปั้นดินเผา และช่างแต่ละคนในพื้นที่ก็มีการสร้างสรรค์งานที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ทุกวันนี้แม้ว่าจะมีการใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊สทดแทนแล้ว หากผู้มาเยือนได้เดินลัดเลาะไปเรื่อยๆ บนเกาะจะสามารถพบเห็นเตาโบราณที่ยังคงตั้งอยู่ตามจุดต่างๆ การตกแต่งหน้าร้านจำหน่ายเครื่องปั้นดินเผาซึ่งเป็นบ้านที่อยู่อาศัยของช่างชุมชน เป็นการสร้างบรรยากาศอันแสนอบอุ่น และชวนเชิญให้ผู้มาเยือนแวะชมกรรมวิธีการผลิตเครื่องปั้นดินเผาแต่ละขั้นตอนได้อย่างใกล้ชิด

เครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ดเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางและมีกลุ่มลูกค้าอยู่ไม่น้อย จึงเป็นความท้าทายเป็นอย่างมากหากจะมีการปรับรูปแบบหรือพัฒนาแบบให้มีความแตกต่างไปจากเดิม ทว่าโจทย์นี้ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อ

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป. ในกรที่จะเข้ามาทำงานพัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมกับชุมชน โดย ศ.ศ.ป. ได้ดำเนินงานภายใต้ “โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมเพื่อความยั่งยืน” หรือ “Sustainable Crafts” ริเริ่มขึ้นในปีที่ผ่านมา

โครงการ Sustainable Crafts มีจุดประสงค์หลักคือ ให้ชุมชนทำแล้วมีความสุขกับงานที่ออกแบบ สามารถต่อยอดในเชิงพาณิชย์และสร้างสมดุลให้กับสิ่งแวดล้อมและชุมชน

คุณกุลธิรัตน์ มีสายญาติ หนึ่งในนักออกแบบในโครงการฯ กล่าวว่า “สิ่งที่สำคัญสิ่งแรกคือพยายามจะเปลี่ยนมุมมองใหม่ สร้างสิ่งที่แปลกแตกต่างจากสิ่งที่มีอยู่เดิม พยายามให้ชุมชนกล้าที่จะเปลี่ยน พอเราได้โอกาสเข้ามาเห็นการทำงานของชุมชน เห็นตัวตนของชุมชน ได้เห็นว่าอะไรที่เป็นเสน่ห์ที่สามารถจะดึงออกมาใช้ สุดท้ายเราก็จับที่ความเรียบง่ายของรูปแบบผลิตภัณฑ์และการใช้งานที่ยังคงเป็นภาษาเสน่ห์ของเหมือนกับที่ชุมชนทำอยู่เดิม ในเรื่องของรูปแบบของลวดลายที่ใส่เข้าไปก็พยายามหาเยอะมากว่าจะเอาลวดลายตรงไหนมาใช้ดี สุดท้ายเราได้เอาตัวรายละเอียดเล็กๆ ที่แอบอยู่ในของเก่าที่ชุมชนได้ทำไว้ เป็นลายกลิ้งซึ่งใช้เทคนิคดั้งเดิมพื้นบ้านของเกาะเกร็ด มาปรับโครงสร้าง ทำลายแพทเทิร์นใหม่ จัดวางใหม่ อยู่ในรูปทรงกระบอกที่เรียบๆ ก็สามารถสร้างรูปลักษณ์ใหม่ เปลี่ยนจากภาพเดิมได้โดยที่ไม่ได้ทำอะไรมากจนเกินไป”

หนึ่งในเป้าหมายของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตามโครงการ Sustainable Crafts คือชุมชนทำแล้วมีความสุข One of the goals of Sustainable Crafts project is the happiness of the community.

ผลิตภัณฑ์ต้นแบบเครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ดที่ออกมาภายใต้โครงการ Sustainable Crafts มีสีน้ำตาลทรงเรียบง่ายบนพื้นผิวมีลวดลายไขปลาที่เกิดจากการใช้ลูกกลิ้งประดิษฐ์จากเฟืองพลาสติกเล็กๆ ซึ่งเป็นชิ้นส่วนของรถเด็กเล่นอันเป็นอุปกรณ์ที่ช่างในพื้นที่ใช้อยู่เดิม สีน้ำตาลที่ออกมาเป็นเทคนิคการรมดำที่เป็นภูมิปัญญาดั้งเดิมของชุมชนเอง นับเป็นการเลือกจุดที่ซ่อนอยู่ในงานเดิมของชุมชนออกมาให้เป็นจุดเด่นที่สามารถสร้างความประหลาดใจให้กับผู้พบเห็น เนื่องจากภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์ที่ออกมามีความต่างไปจากเดิมที่ผู้คนคุ้นตา

คุณสุรัตน์เผยว่า คุณยายเคยเล่าให้ฟังถึงภูมิปัญญาโบราณของชุมชนว่า ในสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่สองขณะนั้นถ้วยชามเซรามิกหายาก มีการนำดินพื้นบ้านมาปั้นถ้วยชามแล้วคิดค้นเทคนิคการเผาแบบรมดำ ทำให้ถ้วยชามที่ผลิตมาใช้ไม่ดูเก่าหรือสกปรกง่าย ในวันนี้การยกเอาเทคนิครมดำกลับมาใช้กับผลิตภัณฑ์อีกครั้ง กลายเป็นโดดเด่นและให้แง่มุมของความงามในรูปแบบที่แตกต่าง

คุณกุลธิรัตน์ กล่าวว่า “ถ้าพูดถึงเครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ดคนจะนึกถึงสีส้ม เราก็พยายามเปลี่ยน แต่ด้วยสีตัวเองที่นี้พัฒนาอยู่แล้ว ด้วยวิธีการฝังกลบเผา เราก็เลยเอาตรงนี้มาเล่นด้วย ในอีกแบบที่ได้มีการพัฒนากับชุมชนมีการแบ่งสี ครั้งหนึ่งสีดิน อีกครั้งหนึ่งสีดำ เป็นต้น ในส่วนของลวดลาย แรกเริ่มก็พยายามจะใช้ลายกนก ลายบัวดั้งเดิมที่ชุมชนมีอยู่ แต่คิดว่าถ้าใช้แล้วไม่แตกต่าง ก็ไม่นำมาใช้ดีกว่า เอาให้เหลือแต่ลวดลายบางๆ เท่านั้น ในระหว่างนั้นก็จะมีทดลองขึ้นทรง แล้วก็ลองปรับให้เบี้ยวบ้าง

ซึ่งค่อนข้างทำใจยากสำหรับชุมชน เพราะช่างกลับคิดว่า เบี้ยวแล้วจะออกมาสวยหรือ แต่พอทำมาแล้วรู้สึกว่าการทำแล้วสนุก มีความสุข”

เธอก็ให้ฟังอีกว่า “ดิฉันชอบในเรื่องของรูปฟอร์ม เรื่องสีและเทคนิคเป็นเสน่ห์ของชุมชนอยู่แล้ว เราออกแบบฟอร์มขึ้นใหม่ ด้วยเทคนิคในเชิงช่างแบบโบราณหรือภูมิปัญญาดั้งเดิม มาผสมผสานกับฟอร์มที่เราออกแบบ โดยปกติเป็นคนค่อนข้างทำอะไรที่เรียบง่าย อยู่แล้ว ฉะนั้นก็ไม่ยากเลยที่จะเอาลายหรือเทคนิคอะไรใส่เข้ามา ได้ลดเรื่องการเจาะฉลุหรือเขียนลายไปเยอะ ปรับให้งานเรียบง่ายขึ้นเท่านั้นเอง เราต้องการเปิดอีกตลาดหนึ่ง ที่จะสามารถนำเอาผลิตภัณฑ์ไปแต่งงานได้ง่ายขึ้น”

เมื่อภาพของเครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ดรูปลักษณ์ใหม่นี้ออกสู่สาธารณะ ผ่านการแต่งงาน ไม่ว่าจะที่ญี่ปุ่นหรือที่ประเทศไทย ก็มีการแชร์ต่อกันทางสื่อ Social Media ทำให้เกิดความตื่นตาตื่นใจไม่น้อย

“เป็นศักยภาพที่อยากให้ชุมชนแสดงออกมาแล้วตลาดอีกส่วนหนึ่งได้รับรู้” คุณกุลธิรัตน์กล่าวพร้อมกับเสริมว่า เทรนด์ของงานหัตถกรรมวันนี้จะให้ความสำคัญกับการโชว์ในเรื่องของเทคนิคและทักษะ

“เรานำจุดนี้มาใช้ชนิดหนึ่ง แล้วก็นำภูมิปัญญาไปเล่า แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น เราพยายามจะทำงานในการเป็นผู้นำ ไม่ใช่ผู้ตาม ในกระแสโลกเรื่องของผลิตภัณฑ์ก็ยังเน้นเรื่องของงานหัตถกรรมอยู่ ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ของเราพอดี คิดว่าตรงนี้สามารถอยู่ได้อย่างยั่งยืน เนื่องจากเราไม่ได้ทำตามเทรนด์ที่ว่าพอเทรนด์หมดก็หมดไป แต่เป็นภูมิปัญญาที่เราเล่าได้ตลอดเวลา”

สุรัตน์ บัวหิรัญ และกุลธิดา มีสายญาติ
Surat Buahiran and Kultirat Meesaiyati.

นอกจากชุมชนเกาะเกร็ดแล้วโครงการ Sustainable Crafts ยังได้มีการดำเนินงานพัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมกับอีก 14 ชุมชนในหลายพื้นที่ของประเทศไทย โดยแต่ละชุมชนต่างก็มีอัตลักษณ์ มีภูมิปัญญาด้านงานหัตถกรรม และงานสร้างสรรค์จากวิถีชีวิตธรรมชาติที่พบในท้องถิ่นนั้นๆ อยู่แล้ว การริเริ่มโครงการฯ เป็นไปเพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนให้กับชุมชน ให้คงอยู่ได้ และพึ่งพาตนเองได้ในสภาพแวดล้อมและสภาพสังคมปัจจุบัน

ในส่วนของกลุ่มหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ดนั้น คุณสุรัตน์เปิดเผยว่า มีทั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์ที่เป็นผู้เฒ่าผู้แก่ผู้ให้คำปรึกษา กับสมาชิกที่มีร้านค้าอยู่ในชุมชน รับของไปจำหน่าย สมาชิกที่รับจ้างใช้แรงงาน รับจ้างปั้น รับจ้างแกะ และสมาชิกที่เป็นทั้งผู้ผลิตและผู้จำหน่าย ปัจจุบันทั้งชุมชนมีผู้ประกอบการเครื่องปั้นดินเผาอยู่ราว 20-30 ราย

“เราไม่ได้คาดหวังว่าจะขายผลิตภัณฑ์ให้ได้มากๆ เราหวังเพียงให้ชุมชนอยู่ได้ พื้นที่ชุมชนเราเป็นเสมือนตลาดอยู่แล้ว มีศูนย์เรียนรู้ที่มีนักเรียนนักศึกษา องค์กรต่างๆ เข้ามาดูงาน เป็นจุดที่ดึงคนเหล่านี้เข้ามา พอเข้ามาเขาก็ซื้อน้ำ อากาศร้อน ซื้อพัด ซื้อขนมทานอาหาร ซื้อของที่ระลึก จะเป็นรายได้สู่ชุมชนตรงนี้ เรามีร้านอยู่ที่บ้าน เปิดขายไม่ได้ก็ไม่เป็นไร เราก็อัดผ้า รีดผ้าไป ทำงานบ้านไป ลูกค้ามาซื้อก็ขาย บางวันโชคดียังได้หลายพันบาท ผู้สูงอายุเองพอเปิดขายของก็มีความสุข เพราะได้ทำกิจกรรม”

ชุมชนเกาะเกร็ดอยู่กันแบบเรียบง่าย รายจ่ายน้อย เนื่องจากผู้คนดำรงชีวิตส่วนใหญ่อยู่ภายในชุมชน คุณสุรัตน์บอกว่าไม่ได้คาดหวังว่าธุรกิจเครื่องปั้นดินเผาจะเติบโตเป็นล่ำเป็นสัน เป้าหมายปัจจุบันคือทำเพื่ออนุรักษ์ให้งานเหล่านี้ยังคงดำรงอยู่ ■

บนเกาะเกร็ดมีผู้ผลิตเครื่องปั้นดินเผาอยู่ราว 20-30 ราย สร้างบรรยากาศให้พื้นที่แห่งนี้เป็นที่ดินแห่งศิลปวัฒนธรรมที่เปี่ยมเสน่ห์
Around 20-30 households on Koh Kret are pottery producers, making the island the haven of charming artistic culture.

Koh Kret in a Fresh Disguise

Words Amphan Mala Photos Sirapat Valaiphatchra

Even on weekdays like today, the island of Koh Kret is packed with tourists from all corners of the world, walking and cycling around this chunk of land in the middle of the Chao Phya River. So, there is no need to describe how crowded it is at weekends and on holidays when shops on this 2,625-rai island – that sell everything from local desserts and food to souvenirs – throw open their doors to welcome visitors from near and far, especially the pottery shops, the island’s celebrated specialty.

Divided into seven villages, Koh Kret was rediscovered as a tourist attraction in 1998. Its Mon-dominated population with its long history that dates back to the Thon Buri period (around 250 years ago) makes this lovely community of 6,000 people one of the friendliest places to be. The ethnic Mon villagers are from a small gene pool so it does not take an experienced anthropologist to spot the unique identity of the people who have made this island their home.

More than two centuries ago, typical Koh Kret pottery was produced mainly to provide necessary earthenware utensils for household use. It was a skill passed on from generation to generation on the island.

The current head of Koh Kret’s Pottery Handicraft Group, Surat Buahiran, is not surprisingly of Mon origin. “My grandma made jars, basins and mortars during her time,” he said. And now we have technologies to replace these kinds of things. Earthen jars have been replaced by big steel tanks, so the demand for earthen jars has declined. When I was young, we were still hauling water from the river or using rainwater and cleaning it with alum crystal. But present-day rains are full of sulphur, so we were naturally forced to stop producing big jars. Later, there were only smaller basins and mortars. And then came aluminium and plastic basins so we were left with only mortar production.”

Production changed from ordinary earthen jars to other trendy items. Beautiful perforated jars were turned into lampshades, for example. Other products made of clay included coffee sets, aromatherapy oil diffusers and other merchandise developed from ancient skills as the Mon have always been known for their earthenware talents.

From olden-day techniques like using wild coral thorns or bamboo sticks to make embossed patterns or the use of “turtleback stoves” to produce earthenware, the community has had to adapt to the passing winds of time. Surat showed us pattern-making implements from abandoned items, such as a worthless gear piece from a toy car that makes a “Pikun” pattern on an earthenware surface, a length of coiled steel wire on a wooden stick to make impressed patterns or even discarded sim-card holders that are used to level out surfaces. Every tool gives perfect results to the artisans.

All these come together to form the big picture of today’s typical Koh Kret pottery. Many patterns such as Bua Khwam Bua Ngai, Rak Roi, Bua Roi, Prajam Yam, Khreua Thao, Kanok and other more elaborate ones that appear on reddish unglazed earthenware are some of the unique characteristics of typical Koh Kret pottery.

It is these characteristics that won Koh Kret pottery the GI (Geographical Indication) certificate, reflecting the cumulative local wisdom of more than a century of history. The principal material – clay – is from the same location and the work of various artisans has the same traits.

Even though modern electric or gas kilns are used today, ancient kilns are still scattered throughout the island. Another special feature is that the artisans’ studios are located in their houses, sending out a wonderful vibe to visitors, who are welcome to take pictures and learn about the production processes.

It is common knowledge that Koh Kret pottery has a large and strong base of customers. So, if the product was to undergo a facelift, it would not pose an obstacle to SACICT in its mission to collaborate with the pottery community. SACICT has assigned experienced export product designers to create new products for export under the “Sustainable Crafts” project initiated in the previous year.

The Sustainable Crafts project is destined to further develop and commercialise products from a self-reliant community while bringing balance to its environment.

Kultirat Meesaiyati, the assigned designer of the project said: “When I first was tasked to develop Koh Kret’s products, I tried to change the point of view.”

“I tried to create something that had never been there before and, at the same time, encourage the community to change to our path. We have had an opportunity to see the real identity of the community, seeing what kind of charms we can actually use in order to develop their products. We based everything on the simplicity of the products and their functions as utility containers just as they have been doing for centuries. As for the added patterns, we researched how and each this particular pattern would go. Eventually, we noticed a tiny character hidden in the ancient models of the products. It is the ancient rolling pattern that we chose to base our development on. By creating on top of the old pattern, we adjusted the position of the pattern on a simple cylindrical tin, for example. A simple adjustment can transform an old product into something completely new with only a few twists.”

New pottery products under the Sustainable Crafts project are black in colour in simple forms with dotted patterns created by the discarded toy car gear. The black is made using the sawdust firing technique. Accentuating the hidden character of the original work was a surprise as the overall image of the new products was quite different.

According to Surat, his grandmother once told him about the time ceramic products were rare. Around the end of World War II, the black-burn technique was used to make the pottery look clean. Today, the sawdust firing technique had made a comeback to freshen up the products in their new “disguise”.

Kultirat, meanwhile, said that people immediately thought of orange when talking about typical Koh Kret pottery. “We are trying to change that by adopting the technique of pit firing,” she said. “Sometimes we make it half-half of black and earth colours. As for the patterns, we had tried initially to use original ones such as Kanok or lotus designs in the new works. But we finally scrapped the idea and chose to use only minimal patterns. As for the shapes and forms, we instructed the local artisans to deliberately make some of them out of the uniform shapes. At first, the artisans doubted that it would work and would not look beautiful but they eventually grew to understand and had fun making it.

*We based everything on
the simplicity of the products.*

งานแบบดั้งเดิมของชุมชน
Traditional works.

สุรัตน์ บัวหิรัญ และกุลธิรัตน์ มีสายญาติ ให้สัมภาษณ์ทีม SACICT LivingThai
SACICT LivingThai Team interviewing Surat Buahiran and Kultirat Meesaiyati.

“I mainly focus on shapes and forms. Colours and techniques are up to the community. I redesigned whole new forms for the new set of products based on original knowledge and local wisdom. Normally, I love what is simple and minimal. So, it’s not that difficult to apply patterns or techniques on the surface of the work. It’s only easier because it’s in an elementary style. I hope that these products will open up additional home décor markets.”

Whenever new Koh Kret pottery was launched – through trade fairs both in Thailand and Japan, people would share them on social media, which was exciting.

Kultirat added that new handicraft trends tended to lean more on the demonstration of techniques and the artisans’ skills. “It is the potential that I want the community to show off to the market,” she said.

“We brought up this particular point in our products and then let the story take over. After all, we are trying to be the leader of the band, not a follower. The world trend is about hand-crafted products, which fits in with our objectives. I think we can stay in the market on a sustainable basis as we are not running after the trend but focusing on local wisdom, which we can reuse whenever we like.”

As managing director and design director of Gavang Co., Ltd, Kultirat specialises in jewellery design and decorative items for export. She has worked alongside SACICT in the development work of fabric, jewellery and pottery with several communities across Thailand. With her foundation in industrial design, she said that she wanted to make a difference by making use of the charming wisdoms, skills and strengths of each community to continually create new works.

โชว์รูมผลิตภัณฑ์ของกลุ่มหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ด
Showroom of Koh Kret pottery products.

Apart from the Koh Kret community, the Sustainable Crafts project also collaborates with 14 other Thai communities in product development. Each community has its own craft knowledge and unique way of using local resources. The project contributes by making each community sustainable especially in the face of fast-paced changes.

Surat added that the Koh Kret Pottery Handicraft Group was fortunate to have several senior members who were considered sages of the community. Member shops bought products from the group and members also were employed in the local workforce. The group has 20 to 30 entrepreneurs.

“I don’t personally expect to sell a lot of products,” he said. “I just want the community to be able to sustain itself. The community is already in the form of a market. We also have

learning centres where students and people from various organisations come to study. When people come and when it’s hot, they buy drinks, fans, food and souvenirs. That’s our source of income. We open our shops at home, so we aren’t really worried about how much we sell in a day. We have activities all the time. The elderly in the community are happy because they have activities.”

Koh Kret community is an example of simple island life. Surat said he did not want his pottery business to grow exponentially. His goal was just to preserve the heritage and the art of the community. ■

*I just want the community
to be able to sustain itself.*

พัชร หนานพิวงค์ แปลงโฉมเสื้อก มรดกแห่งภูมิปัญญา

เรื่อง กฤตสอร สิงคองสิน ภาพ วริศ กุสุจรีต

เสื้อกทกรกลม ลวดลายทันสมัย สีสดใสแต่ปลอดภัยไร้สารเคมี แดมยังมีกลิ่นหอมจากสมุนไพรธรรมชาติ นับเป็นผลิตภัณฑ์ที่คัดสรรที่ผสานภูมิปัญญาดั้งเดิมเข้ากับการออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์อันทันสมัยสอดคล้องกับไลฟ์สไตล์ของคนรุ่นใหม่ได้อย่างลงตัว ส่งผลให้ผลงานที่เกิดจากความทุ่มเทของเด็กหนุ่มในวัย 20 ต้นๆ อย่าง "พัชร หนานพิวงค์" ทายาทช่างศิลป์หัตถกรรมงานสานเสื้อก จากจังหวัดนครพนม สามารถสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัวเดือนละไม่ต่ำกว่า 100,000 บาท

พัชร นานพิวงค์ คนรุ่นใหม่ที่สืบทอดหัตถกรรมสื่อกจากคุณแม่ และพัฒนาจนโด่งดัง
Patchara Nanpiwong – a young-blood artisan who inherited the craft from his mother and made it popular.

ผมว่าถ้าคนรุ่นใหม่ปล่อยให้
งานหัตถกรรมพื้นบ้านสูญหายไป
การจะเริ่มต้นฉบับหนึ่งใหม่จะยากมาก
ดังนั้นคนรุ่นใหม่น่าจะใช้เวลาที่มีอยู่
มาช่วยกันสืบสานและพัฒนา
ผลิตภัณฑ์ของบ้านเรา

ด้วยความที่เติบโตมาในครอบครัวที่ทำสื่อกมาตั้งแต่รุ่นยายและได้ช่วยแม่สานสื่อกเพื่อแบ่งเบาภาระหลังจากที่สูญเสียคุณพ่อผู้เป็นเสาหลักของครอบครัวไปตั้งแต่เขายังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พัชรจึงรู้จักและคุ้นเคยกับเส้นใยธรรมชาติสารพัดประโยชน์ของพืชชนิดนี้เป็นอย่างดี เขาไม่เพียงแต่สืบสานงานหัตถกรรมอันเป็นมรดกตกทอดของครอบครัวเท่านั้น แต่ยังได้พัฒนาสีสันทันรูปแบบและประเภทของผลิตภัณฑ์สื่อกให้มีความแตกต่างหลากหลาย ช่วยเพิ่มมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์และตอบสนองความต้องการของตลาด

“ที่บ้านผมมีอาชีพทำสื่อกมาตั้งแต่สมัยคุณยายสมัยก่อนนั้นเขาจะใช้วิธีการทอด้วยกี่ และก็จะเป็นสื่อกปูผนังธรรมดา มาถึงรุ่นคุณแม่ก็เปลี่ยนจากการทอสื่อกด้วยกี่มาเป็นการสานด้วยมือซึ่งทำให้สามารถสานเป็นลวดลายต่างๆ ได้หลากหลายยิ่งขึ้น ขายได้ราคาดีขึ้น นอกจากนั้นคุณแม่ยังขยายไลน์สินค้าโดยนำกามาสานเป็นกระเปาะหมวก และที่ใส่แว่น พอมารุ่นผมซึ่งเป็นทายาทรุ่นที่ 3 ก็ได้พัฒนารูปแบบของสื่อกให้แตกต่างออกไป จากสีเหลืองฝืนผ้าเป็นวงกลม ซึ่งการขึ้นรูปแบบนี้ทำให้งานดูทันสมัยขึ้นและในฝืนเดียวกันสามารถสานเป็นลายและสีต่างๆ สลับกันไปมาได้เยอะมาก ลายที่นำมาใส่ก็มีทั้งลายดั้งเดิม เช่น ลายน้ำไหล ลายตารางหมากรุก และลายอื่นที่ออกแบบใหม่

พัชรเปิดเผยว่า ทุกวันนี้สีที่ใช้ย้อมเส้นกอกเขาก็เปลี่ยนมาใช้สีย้อมจากธรรมชาติ จากเดิมที่ใช้สีเคมีซึ่งอาจเป็นอันตรายและมีปัญหาสีตกง่าย เวลาสานก ลีก็จะติดมือ บางทีใช้แค่ 4-5 ปี สีก็จางแล้ว ส่วนสีย้อมจากธรรมชาตินั้นให้สีสดใสไม่ต่างจากสีเคมีและไม่เป็นอันตราย โดยสีเหลืองจะได้จากเปลือกต้นมะม่วงและต้นลิ้นฟ้า สีแดงจากเปลือกต้นจิ้ง สีม่วงและฟ้าจากน้ำข้าวเก่าและถั่วดำ สีเขียวก็ได้จากการนำสีจากน้ำข้าวเก่าและสีจากเปลือกต้นมะม่วงมาผสมกัน

“นอกจากนี้ ผมยังได้พัฒนาประเภทของผลิตภัณฑ์จากตลาดผู้บริโภคไปสู่ตลาดธุรกิจ คือนอกจากจะมีสื่อกปูผนังแล้ว ก็ยังมีที่เซ็ดเท้า และผลิตภัณฑ์ที่เจาะกลุ่มโรงแรมและสปา อย่างเช่น สื่อกสำหรับปูนอนเวลานวดตัว ที่เรียกว่าสื่อกนวดเพื่อสุขภาพ สื่อกที่สานขึ้นมาเพื่อใช้ประดับตกแต่ง ตลอดจนผลิตภัณฑ์สื่อกที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์ต่างๆ โดยรับสั่งทำตามออเดอร์ ก็ทำให้ตลาดเรากว้างขึ้น มียอดสั่งซื้อมากขึ้น แล้วก็ขายได้ราคาดีขึ้น จากสมัยคุณยายเราขายสื่อกได้ฝืนละ 100 บาท ปัจจุบันผมขายได้ฝืนละ 1,500 ไปจนถึงหลายหมื่นบาท” พัชรบอกเล่าถึงพัฒนาการของผลิตภัณฑ์ต่างๆ ของตระกูลนานพิวงค์ด้วยความภาคภูมิใจ

(บน) สื่อนวดเพื่อสุขภาพ ที่ให้ความรู้สึกผ่อนคลายจากสัมผัสของเส้นใยกอก (ล่าง) ผลิตภัณฑ์ที่ย้อมด้วยสีจากเปลือกไม้และพืชพรรณธรรมชาติ ผสานกับภูมิปัญญาที่ได้จากการค้นคว้าทดลอง ทำให้ได้สีสันทันสดใสใกล้เคียงสีจากเคมี

(Top) Massaging sedge mat gives a vibe of relaxation thanks to the touch of sedge material. (Bottom) The new dye made from natural flora, tree bark, and local wisdom, has been proven to give the closest colour to the chemical dye.

เส้นสายลวดลายจากฝีมืออันประณีต
Elaborate patterns and lines.

นับแต่วัยเด็ก พัชรได้แสดงให้เห็นถึงพรสวรรค์ในการสร้างสรรค์และทักษะในการทอการสาน สิ่งสมควมรู้ที่ได้รับถ่ายทอดมาจาก “ครูเรื่องยศ นานานพิวต์” ประธานกลุ่มสตรีสหกรณ์จักสานเส้นกกเหล่าพัฒนา จังหวัดนครพนม ผู้เป็นมารดาที่ได้รับการเชิดชูเป็นครูช่างศิลปหัตถกรรมปี 2557 พัชรได้สร้างชื่อให้ตนเองเป็นอย่างมากขณะเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อเขาได้ริเริ่มพัฒนารูปแบบการจักสานเสื่อกกจากสีเหลืองผืนผ้าให้เป็นรูปวงกลม และได้รับพระราชทานรางวัลจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในเวลาต่อมา และมุ่งมั่นพัฒนาผลิตภัณฑ์เรื่อยมา วันนี้ พัชรกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ในขณะที่ผลงานผลิตภัณฑ์เสื่อกกของตระกูลหนานพิวต์ที่เขาออกแบบและสร้างสรรค์ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งจากตลาดภายในและต่างประเทศ โดยเฉพาะจีนและญี่ปุ่น เขาเล่าให้ฟังว่าก่อนที่จะลงมือทำการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ในแต่ละครั้งเขาจะสำรวจตลาดและความต้องการของลูกค้าก่อนว่าชอบงานแนวไหน สีสีนเป็นอย่างไร เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ที่ออกมาตรงใจลูกค้ามากที่สุด

ชื่อเสียงที่ขจรขยาย คำสั่งซื้อสินค้าที่ล้นหลามเข้ามาไม่ขาดสายและเพิ่มขึ้นทุกๆ วัน ไม่ได้ทำให้พัชรมองว่าตัวเองประสบความสำเร็จมากมายอะไร แต่คิดว่ายังต้องพัฒนาฝีมืออีกมาก พัชรวางแผนในระยะสั้นไว้ว่าเขาจะขยายไลน์สินค้าไปยังกลุ่มเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้าน โดยกำลัง

อยู่ระหว่างการออกแบบชุดรับแขกที่สานจากเสื่อกก ตามมาด้วยโคมไฟ และรูปประดับข้างฝาที่สานจากเสื่อกกเช่นกัน ซึ่งเขามองว่าการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ในรูปแบบใหม่ๆ จะทำให้มีช่องทางการจัดจำหน่ายมากขึ้น และที่สำคัญที่สุดจะทำให้หัตถกรรมเสื่อกกซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของไทยไม่มีวันสูญหายไปอย่างที่หลายฝ่ายวิตกกัง

“เป้าหมายของผมชัดเจนมาก เรียนจบออกมาผมก็ตั้งใจจะมาสานต่อกิจการของครอบครัว โดยจะพัฒนาต่อยอดไปเรื่อยๆ เพราะผมเชื่อว่ากสามารถสานเป็นอะไรก็ได้ เราสามารถสร้างสรรค์ออกมาได้ไม่จืด ผมตั้งเป้าว่าจะทำให้ผลิตภัณฑ์เสื่อกกของเราขายได้ราคาเป็นแสน ที่ดูไว้ตอนนี้ก็จะเป็นลักษณะรูปประดับฝาผนังใช้วิธีสานเสื่อกกให้เป็นรูปหน้าคน นี่ก็อยู่ระหว่างการศึกษและพัฒนาการออกแบบการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ในรูปแบบใหม่ๆ คือหัวใจสำคัญที่จะทำให้หัตถกรรมเสื่อกกที่เรียกว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดมาตั้งแต่รุ่นปู่ย่าตายายยังคงยั่งยืนต่อไป ผมว่าถ้าคนรุ่นใหม่ปล่อยให้งานหัตถกรรมพื้นบ้านสูญหายไป การจะเริ่มต้นนับหนึ่งใหม่จะยากมาก จึงน่าที่จะใช้พลังที่มีอยู่มาช่วยกันสืบสานต่อยอด และพัฒนาผลิตภัณฑ์ของบ้านเรา งานหัตถศิลป์เกิดจากรากเหง้าทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่บรรพบุรุษของเราได้ส่งต่อกันมา คือความภาคภูมิใจ เพราะเป็นสิ่งที่หลายๆ ประเทศเขาไม่มีด้วยซ้ำ” พัชรกล่าวตบท้าย ■

Patchara Nanpiwong's Value-added Sedge Mats

Words Kitsaon Singkongsin Photos Varis Kusujarit

This colourful circle-shaped sedge mat rich with the scent of natural herbs is the epitome of the marriage of local wisdom and post-modern product development for today's lifestyle. The maker of this mat is a young man in his 20s, Patchara Nanpiwong, the 2015 New Heritage Artisan from Nakhon Phanom province. His special production method generates some 100,000 baht in extra monthly income for his family.

I also switched from chemical dyes to natural dyes because the former may be dangerous in the long run.

Born and raised in an artisanal family, Patchara learnt the craft while studying Prathom 5. Familiar with the multi-purpose natural fibres, he helped his grandmother and mother make sedge mats to ease their financial burden after the loss of his father. Not only has he followed in the footsteps of his elders, he has developed outstanding designs and colour palettes.

“My family has been in the sedge mat business since the time of my grandmother,” he said. “At that time, they used a loom to make conventional sedge mats without any frills. When my mother took over the production, she switched to fully manual production. The upside was that it accommodated more sophisticated patterns and the products attracted higher prices. My mother also expanded the production line to include bags, hats and wine bottle holders. When I took over production, I implemented another change – making the main character of our products circular in shape rather than rectangular. I think the circle-shaped mats look more modern and allow me to make more use of colours. For example, I use patterns like Nam Lai (flowing water) and chessboard designs.

“I switched from chemical dyes to natural dyes because chemical dyes fade after four to five years and could be dangerous in the long run. Natural dyes, using current technology, don’t fade and are certainly not dangerous. I’ve obtained natural yellow dye from mango and midnight horror trees, red from the red cotton tree, purple and blue from black glutinous rice and black-eyed peas, green from a mixture of black glutinous rice and mango tree bark.

“I also expanded my market from an only consumers’ market to the corporate sector. Now I don’t make only sitting mats but I also make foot wipes and other hotel and spa products like spa mats, decorative mats and made-to-order sedge packaging. After expanding the production line, we received many more purchase orders at higher prices. My grandmother sold a normal mat for 100 baht and now my new mat sells for at least 1,500 baht and as much as ten thousand baht.”

Patchara learnt the art of sedge mat in his childhood. His first teacher was his mother, Khru Rueangyot Nanpiwong, Master Craftsman of 2014. He began to revolutionise the shape of his family’s mat when he was in Mathayom 3, and received an excellence award for product development from Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn when he was in Mathayom 6. He is presently in his second year at Rajabhat University, Sakon Nakhon. His products are accepted widely in Thai and foreign markets, notably in China and Japan.

He stressed that, before starting up his new production, he first assessed the markets, studying demand and trends, so that he could cater to consumers.

กระเป๋าสานก แบบสานเส้นเกลียว
ลายดอกพิกุล หนึ่งในผลงานออกแบบของพัชร
Sedge bag in spiral mode with Dor Pikun pattern,
one of Patchara’s proud designs.

เสื่อกกแบบดั้งเดิม ก่อนที่จะมีการพัฒนาเทคนิคการสาน
Traditional sedge mats before Patchara's revolution.

*My goal is very clear.
I intend to continue my family's
business of sedge weaving.*

His sedge mats and other products were so popular and generated a lot of purchase orders that he sometimes felt overwhelmed but he believed that he had yet to reach the height of success and there was room for improvement. He planned to expand his production line into furniture and home décor, and was already working on designs for a furniture set, lamp and wall decorations made of sedge. He said that the bigger his production line, the greater his sales channels. And the end result was that the treasured heritage of sedge-weaving would be preserved and not become extinct as many people feared.

“My goal is very clear,” he said. “I intend to continue my family’s business of sedge weaving. I vow to develop our products with no limits because I strongly believe that sedge can be made into anything depending on our creativity. I have a goal in mind. I will develop my products so that the woven sedge can sell in prices of six digits. I am researching ways to put people’s faces on the sedge mat for wall decoration. I think that product development is the key to preserving the popularity of the art that has been passed from generation to generation. The new generation is encouraged to use its energy to preserve, to prolong the lifelines of our country’s products of pride. It is the mirror to our cultural roots not seen anywhere else in the world.” ■

ผลิตภัณฑ์กก สีธรรมชาติ
Sedge products in natural colours.

ท่อง ผ่าน กาลเวลา

เรื่อง สุวรรณ ปรมโสตร์

เพราะใครคนนั้นเห็นว่า เซรามิก คืองานที่ต้องใช้ทั้งฝีมือและเวลาในการสร้างสรรค์ เขาจึงเลือกที่จะให้ชิ้นงานที่สร้างสรรค์ยังคงปรากฏร่องรอยและแสดงถึงที่มาของกระบวนการทำงาน รอยที่โดนความร้อนมากกว่าส่วนอื่น หรือเนื้อดินที่ปรากฏไพล่พื้นสีเคลือบออกมาจนเป็นลวดลาย ยิวเสน่ห์ให้กับชิ้นงานหลายต่อหลายชิ้นของสตูดิโอ ยานณกาล (Yarnnakarn) ที่นำพาให้ผู้พบเห็นท่องไปในกาลเวลาเสมือนได้เดินทางไปในอีกโลกหนึ่งชั่วขณะ

กรินทร์ พิศลยบุตร Creative Director และผู้ก่อตั้ง Yarnnakarn Art & Craft Studio ได้ทดลองครั้งแล้วครั้งเล่าจนค้นพบสารตัวเคลือบ ที่มีการไหลตัวพอดีจนเผยให้เห็นเนื้อดิน ซึ่งก็เป็นสูตรดินที่เกิดจากการคิดค้น คัดสรร และผสมผสานให้ได้สิ่งที่ต้องการ แล้วจึงนำไปเผาในระดับความร้อนที่ทดลองมาแล้วว่าเหมาะสม ผลงานเซรามิกสีขาวเด่นเป็นเอกลักษณ์ที่ให้อารมณ์เหมือนผืนของยานอวกาลจึงถือกำเนิดขึ้น เพราะผู้สร้างสรรค์คนนี้ไม่ลดละที่จะทดลองจนเกิดเป็นผลตามที่ตนวาดหวังไว้ “เซรามิกเป็นวัสดุที่มีชีวิต เพราะมันก็คือดิน” กรินทร์กล่าว

ความชื่นชอบในความเป็นธรรมชาติของวัสดุ สะท้อนเด่นชัดออกมาในผลงานเซรามิกของกรินทร์ “เรามีจุดทุกอัน สีก็ไม่เหมือนกัน เพราะว่าตั้งใจ เราชอบธรรมชาติของมันที่เป็นอย่างนั้น ที่จริงแล้วการพยายามจะคุมให้มันออกมาเนียนเป๊ะนั้นเป็นเรื่องยากและทำได้ลำบากด้วยซ้ำ ทุกโรงงานผลิตเซรามิกจะมีปัญหาตรงนี้หมด แต่เราจะพยายามเข้าใจธรรมชาติของมัน มันสวยของมันในความที่มันบิดเบี้ยว หรือมี effect เลอะๆ เรียกว่าเราเอาจุดอ่อนในกระบวนการผลิตเซรามิกมาเป็นจุดแข็งในผลิตภัณฑ์ของเรา”

คำ ยานณกาล หมายความว่า “ที่ซึ่งยานพาหนะแห่งกาลเวลาลงจอด”
Yarnnakarn, in a sense, means “The place where the vehicle of time is landed”.

เราเอาจุดอ่อนในกระบวนการผลิตเซรามิก มาเป็นจุดแข็งในผลิตภัณฑ์ของเรา

“โดยพื้นฐานผมชอบงานที่เป็นงานสตูดิโออยู่แล้ว ผมเรียนจบด้านเซรามิกมา ชอบงานที่เหมือนเป็นงานทดลอง งานที่ดูเขี้ยวๆ เสียๆ หรือดูไม่เหมือนกัน ผมคิดว่านี่เป็น Quality ที่น่าสนใจ คืองานแต่ละชิ้นจะออกมาไม่เหมือนกัน ซะทีเดียว ตรงข้ามกับงานที่ผลิตจากโรงงานใหญ่ๆ อันนี้ ถ้าเรียกตามภาษาโรงงานคงเรียกว่าเป็นของ Defect หหมดเลย แต่ว่าเรากลับชอบตรงนี้”

เซรามิกของยานณกาล ทั้งรูปทรงนก ผีเสื้อ ตัวง กระต่าย กวาง ในขนาดต่างกันสำหรับติดตกแต่งผนัง หรือเป็นส่วนประกอบของเฟอร์นิเจอร์ เช่น มือจับลิ้นชัก รวมไปถึงกระถางต้นไม้ แจกัน หรือรูปปั้นตั้งโชว์ ต่างถูกนำมาจัดวางเป็นภูมิทัศน์งดงามชวนฝันภายในสตูดิโอบนถนนนางลิ้นจี่ ซึ่งเป็นบ้านของเขาเอง และที่ร้านภายในตลาดนัดสวนจตุจักร เนื้อดินที่เขยออกมาจนเป็นลวดลายบนเคลือบสีขาว รูปสัตว์ชนิดต่างๆ ดูราวกับเส้นขนอันพลิ้วไหวของแต่ละตัว สีขาวล้วนของชิ้นงานเปิดพื้นที่ให้ผู้พบเห็นได้ใช้จินตนาการตามต้องการ งานที่มีความดิบกลับให้ความรู้สึกอ่อนหวาน และหรูหรา

“กลุ่มเป้าหมายของเรากว้างมาก ของแต่ละชิ้นสื่อสารกับคนคนละแบบ เช่น ภาพรวมเห็นเป็นสัตว์ สิ่งมีชีวิต ต่อให้คนที่ไม่ได้เป็นคนในสายดีไซน์มาเห็นก็เข้าใจ นี่คือนกบิน มันก็เลยคุยกับคนได้หลายประเภท” กรินทร์บอก

นอกจากเซรามิกตกแต่งรูปสัตว์ต่างๆ ยังมีงานเซรามิกกรอบกระจกแขวนผนัง และชุดแก้ว งาน ชาม ถาด แจกัน เขิงเทียน ฯลฯ ที่สร้างสรรค์ออกมาภายใต้แนวคิดและเทคนิคเดียวกันนี้ ราคาของผลิตภัณฑ์เริ่มตั้งแต่ชิ้นละ 100 บาท ไปจนถึง 50,000 บาท

แต่ละชิ้นงานที่เป็นองค์ประกอบของร้านและสตูดิโอ เป็นสิ่งที่สรรหามาประดิษฐ์หรือตกแต่งโดยเจ้าของสตูดิโอเอง เพื่อคุมโทนและบรรยากาศโดยรวม ทั้งตุ๊กตาสัตว์ เฟอร์นิเจอร์ไม้ ต้นไม้ เรือนกระจก ด้วยเทคนิคการจัดวางเฉพาะตัว ยิ่งเสริมให้งานเซรามิกของยานณกาลสร้างผลกระทบด้านอารมณ์แก่ผู้ชม ทั้งนี้ กรินทร์เผยว่า งานออกแบบของยานณกาล มักคำนึงถึงเรื่องของ Installation หรือการจัดวาง โดยผู้ซื้อแต่ละท่านสามารถจะนำไปพลิกแพลง ดัดแปลง จัดวางได้ตามอิสระ เขายกตัวอย่างงานเครื่องแก้วที่เขาไม่อยากจะมองว่าเป็นแค่แก้ว เพราะด้วยงานที่มีลักษณะเหมือน Sculpture ก็สามารถตีค่าเป็นของประดับตกแต่งได้ “เราพยายามมองเป็นภาพรวมมากกว่า คำนึงถึงเรื่อง Display หรือ Installation” เขากล่าวย้ำ

กรินทร์ให้ความสำคัญเป็นอย่างมากกับความงามของสิ่งที่เขาสร้างสรรค์ จากประสบการณ์ที่ได้รับในตำแหน่ง Research & Development Manager ของโรงงานเซรามิกแห่งหนึ่ง ผนวกกับองค์ความรู้ด้านเซรามิกที่เขาจำเรียนจากภาควิชาานภูมิสถาปัตย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสาขา Fine Art จาก University of Creative Arts Canterbury ประเทศอังกฤษ ทำให้เขาไม่ลังเลที่จะเริ่มก่อตั้งสตูดิโอ Art & Craft ของตนเอง โดยเริ่มจากเตาเผาที่เพื่อนบ้านให้มาฟรีๆ และเริ่มปั้น หล่อ เคลือบ เผา สร้างชิ้นงานเซรามิกของตนเองในพื้นที่โรงรถหน้าบ้าน เมื่อราว 5 ปีก่อน

งานแนวกึ่งทดลองเหล่านี้ เน้นเรื่องการคัดสรรและคิดค้นสูตรดินและสูตรเคลือบใหม่ๆ

These semi-experimental works focused on countless trials of clay and glaze mixtures.

เขายกชื่อว่าชื่อ “ยานอนกาล” มาจากสามคำแปลความหมายตรงตัวที่ว่า ยาน = ยานพาหนะ ณ = ที่ และ กาล = เวลา รวมเป็นความหมายว่า “ที่ซึ่งยานพาหนะแห่งกาลเวลาลงจอด” ให้งานเซรามิกของเขาเป็นเสมือนเครื่อง Time Machine ท่องไปยังกาลต่างๆ

นับแต่เริ่มก่อตั้ง ผลงานอันโดดเด่นของยานอนกาลเป็นที่จับตามองและได้รับการยอมรับในวงกว้างขึ้นเรื่อยๆ โดยปัจจุบันนี้เขามีลูกค้าทั้งในและต่างประเทศ ทั้งลูกค้าที่สั่งซื้อเพื่อนำไปตกแต่งบ้านของตนเอง สำนักงานสถาปนิกและภัณฑนากรนำไปใช้ในโครงการออกแบบตกแต่งอาคาร และเจ้าของธุรกิจสั่งซื้อเพื่อนำไปจำหน่ายปลีกในบูติก เป็นต้น ผลงานของยานอนกาลยังปรากฏอยู่ในหนังสือ SACICT Craft Trend 2016 ที่จัดทำโดยศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) โดยจัดอยู่ในกลุ่มงานหัตถศิลป์ในเทรนด์ “Art of Nature”

กรินทร์ บอกว่า “เราพยายามทำให้งานที่มี Craftmanship นี้เป็นงานที่อุตสาหกรรมได้ด้วย ไม่ใช่ทำปลอกๆ ออกมาแต่ต้องผนวกกันทั้งเรื่องเทคนิคและการผลิต เราทำ Finishing ด้วยมือทุกชิ้น ต้องผลิตให้ได้จำนวนประมาณหนึ่งแต่ก็ไม่ Mass เกินไป ผมพยายามจะคิดค้นเรื่องสูตรดินสูตรเคลือบ วิธีการเผา หรือว่ารูปแบบต่างๆ ที่เราชอบ อย่างคอลเลคชั่นที่เห็นนี้ ตอนทดลองทำออกมาแรกๆ นั้นมีปัญหาด้วยซ้ำ แต่จุดประสงค์ของผมคือเราอยากได้แบบนี้ เราก็พยายามหาวิธีที่จะให้ทำออกมาให้ได้”

นำยีนดีที่กาลเวลาได้ให้โอกาสกรินทร์คนนี้อัดทนทดลองทำตามที่ตนเองฝันจนสำเร็จ พอๆ กับที่เขาได้ให้โอกาสแก่ตัวของเขาเอง ได้สร้างผลงานแบบ “ยานอนกาล” ให้เราได้เห็นและชื่นชมกันในวันนี้ ✨

กรินทร์ พิศลยบุตร และคู่ชีวิต
Grin Phisalabut and his soulmate.

งานเซรามิกชุดนี้ของยานอนกาล
ถูกบรรจุอยู่ใน SACICT Craft Trend 2016
Yarnakarn products were handpicked
to feature in SACICT Craft Trend 2016 book.

การจำลองสิ่งมีชีวิตหรือระบบนิเวศนี้มาไว้ในบ้าน ทำให้เกิดการเชื่อมต่อระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม
This ecological sandbox at home virtually connects the human lives with the environment.

A Journey Through Time

Words Suwanna Premsoe

It was all because he thought that working on ceramic artwork required immense craftsmanship and time that this man chose to leave all the kiln marks or imperfections on his creations.

These flaws, mainly from bisque and glaze firing, are the unique characteristics of the products of Yarnnakarn – the vessels may well carry one away on a journey through time.

Grin Phisalyabut, Founder/Creative Director of Yarnnakarn Art & Craft Studio, experimented untiringly with countless amalgams and mixtures before creating a secret formula that renders perfect viscosity and transparency. The clay beneath the coating glaze is a substance well researched, selected, mixed and baked under a perfectly tested temperature, hence the birth of a brand of dream-like white ceramic work, “Yarnnakarn”. Indeed, it is the fruit of tireless perseverance and extreme creativity.

ลวดลายที่เกิดขึ้นบนชิ้นงาน เกิดจากความตั้งใจให้สีเคลือบโชว์เนื้อดินออกมา

The glaze skips and other defects are all intended.

กรินทร์ พิศลยบุตร และคู่ชีวิต
Grin Phisalyabut and his soulmate.

“Ceramic is a living material; it is of the soil,” said Grin.

His love of nature is clearly reflected and projected on to his ceramic work. “Our products always come with rough deposits – or other manufacturing flaws such as colour variations, glaze pops, glaze skips, kiln kisses or hairlines,” he said. “But this is all intended. And we love the way it is. Actually, it is impossible to have total control of the production piece by piece, and all ceramic producers know well about this disadvantage. We are just trying to understand the nature of ceramics, the beauty of unique deformity, and its natural blotches of defects. It can be said that we have transformed a disadvantage into our strength.

“I personally love my studio work. I graduated in ceramic art and I love the nature of this career as it allows me to experiment endlessly. I love those works with distorted forms. I think that it is a very interesting quality. In big factories, they would call this type of products the defects but we love ours to be that way.”

Yarnnakarn’s ceramic works in the form of butterflies, beetles, rabbits, deer and more come in various sizes to suit their use as wall decorations, furniture parts such as drawer handles, flower pots, vases or decorative sculpture. These are all showcased thematically in his dreamy studio/home on Nang Linchee Road, and at his art boutique at the Chatuchak weekend market.

The clay texture that appears life-like as animal fur encourages onlookers to let their imagination run free. Most surprisingly, the raw nature of the products gives way to sentiments of sweetness, pleasantry and luxury.

“Our target customers are quite diverse,” said Grin. “And our art pieces would have to communicate with different types of people. It doesn’t need a designer’s eye to understand what each piece is all about. For example, this is a bird. It’s always a flying bird. So the message is clear, it can communicate with any type of consumer.”

Apart from animal-shaped figurines, Grin also makes mirror frames, table sets, vases, candleholders and an almost countless range of products, all using the same technique. Prices range from 100 to 50,000 baht a piece.

His love of nature is clearly reflected and projected on to his ceramic work.

กรินทร์ สร้างสรรค์งานบนหลักที่ว่า "ต้องเข้าใจธรรมชาติของวัสดุแต่ละประเภท"
Grin's works are under the principle of "Understanding the nature of each material".

The studio features works of art created and decorated by Grin himself to better control the overall tone and atmosphere. Drawers, wooden furniture, trees and greenhouses are eye-catching. Thanks to his unique display technique, the artistic merchandise easily captures the eyes and heart of any visitor. He said that at Yarnnakarn he was always serious about the installation or display of the products to give customers ideas on how to display them effectively. For instance, there is a glass that looks like a sculpture, thus making it useful as well as a decorative item. "In fact, we try to look at the total concept of our products rather than each as a single piece," he said. "I would like customers to think about display and installation, too."

Grin is very particular about the aesthetic quality of his works. He is a man enriched by a long working experience as research and development manager in a ceramic factory, with a solid educational foundation from Chulalongkorn University's Department of Creative Arts, Faculty of Fine and Applied Arts, as well as the world-renowned University for the Creative Arts Canterbury, in the United Kingdom. Thus, he had no hesitation in setting up an art and craft studio of his own five years ago. Getting started with a kiln given by his neighbour, Grin began by sculpting, casting, glazing and firing his own ceramic products in his makeshift workshop cum home garage.

The name "Yarnnakarn" is derived from three Sanskrit words. Yarn means a "vehicle", Na is the preposition "at" and Karn is "time". Yarnnakarn, in a sense, means "The place where the vehicle of time has landed" – in his case, it is a metaphor for his ceramic work as a time machine travelling through wormholes to different places.

Since the establishment of the studio, his outstanding works have gradually gained popularity with a wider audience. His home décor products are customised with orders streaming into his studio/workshop and the Chatuchak boutique from customers in Thailand and around the world. Grin's creations have been handpicked to feature in the SACICT Craft Trend 2016 book published by the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand in the category "Art of Nature".

"We are trying to bring craftsmanship to the semi-industrial process, yet we are not geared for the mass market," Grin disclosed. "We do not mean using machines to churn out products. We still finish every piece by hand. We only wish to have a big enough production base to survive in the market. And we will have to invest in R&D to improve the quality of the clay, as well as the glazing and firing processes. We have already had our share of problems in initial trials and we are now trying hard to make it happen."

Thanks to "time", Grin is slowing but surely fulfilling his dream of creating Yarnnakarn masterpieces. ■

ศ.ศ.ป. จัดงาน “อัตลักษณ์แห่งสยาม” ร่วมสืบสานมรดกแห่งภูมิปัญญา

“อัตลักษณ์แห่งสยาม” โซวี่ใหญ่ประจำปีของศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป. ได้กลับมาให้ผู้คนได้ชื่นชมอีกครั้งระหว่างวันที่ 21-24 มกราคม 2559 ที่ผ่านมา ที่ศูนย์การค้าสยามพารากอน

นางอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการ เปิดเผยว่า งานนี้เป็นงานที่ ศ.ศ.ป. จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อร่วมเทิดพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และร่วมสืบสานอนุรักษ์มรดกแห่งศิลปะไทยอันเป็นสมบัติล้ำค่าของประเทศให้คงอยู่คู่คนไทย และเป็นที่รู้จักในระดับสากล ทั้งยังเป็นการสนับสนุนนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ในการเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชนซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

งาน “อัตลักษณ์แห่งสยาม” ครั้งที่ 7 จัดขึ้นภายใต้แนวคิด “มรดกศิลป์ มรดกชาติ” เป็นการรวบรวมและเผยแพร่สุดยอดผลงานทรงคุณค่าจากภูมิปัญญาดั้งเดิม ตลอดจนงานนวัตกรรมศิลป์ที่มีการต่อยอดเป็นผลงานชิ้นเยี่ยม โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งการจัดแสดง นิทรรศการ “ครูช่างชั้นสูง” เพื่อให้ผู้ชมได้สัมผัสกับผลงานอันประเมินค่ามิได้ของครูช่างศิลป์ 6 ท่านจาก 6 สาขา ได้แก่ ครูเมตตา เสนานนท์ ครูช่างผู้เชี่ยวชาญเครื่องลงหิน ครูจักรกริศษ์ สุขสวัสดิ์ ครูช่างผู้เชี่ยวชาญงานประดับมุก ครูมณฑา กังวาลก้อง ครูช่างผู้เชี่ยวชาญงานจักสานย่านลิเภา ครูอุทัย เจียรศิริ ครูช่างผู้เชี่ยวชาญงานคร่ำ ครูวีระ มีเหมื่อน ครูช่างผู้เชี่ยวชาญการทำหนังใหญ่ ครูศศิธร มงคลเรืองฤทธิ์ ครูช่างผู้เชี่ยวชาญงานลงรักปิดทอง พร้อมกันนี้ยังมีการสาธิตและถ่ายทอดเทคนิคการผลิตผลงานของครูช่างแต่ละท่านให้ได้ชมกันอย่างใกล้ชิด รวมถึงนิทรรศการความเป็นมาของศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ และการออกร้านจำหน่ายสินค้าศิลปหัตถกรรมอันทรงคุณค่าจากครูช่าง และเครือข่ายสมาชิกศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศที่ผ่านการคัดสรรกว่า 50 ร้านอีกด้วย ■

SACICT Organizes 7th “Identity of Siam” to Celebrate National Heritage of Craft

“Identity of Siam”, the grand annual fair of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization), or SACICT, returned with fanfare at Siam Paragon Shopping Complex from January 21-24, 2016. The event registered a huge success.

According to SACICT’s CEO Mrs Amparwon Pichalai: “The fair is organized annually to pay homage to Her Majesty Queen Sirikit in gratitude of her continuous support for the continuation of the nation’s artistic heritage. It also aims to promote and preserve the precious Thai innovative craft so that it coexists with the Thai society, and drive Thai craft products onto the international markets in line with the government’s economic policy to sustainably strengthen the local economy. It’s gratifying to see the greater number of visitors – both Thais and foreigners.”

Under the theme “**Thai Treasure... Artistic Heritage**”,

the 7th “Identity of Siam” explored and showcased the artistic masterpieces of innovative craft developed from the very root of Thai wisdoms. The event featured an exciting exhibition “Master Artisans”, boasting a collection of priceless artifacts and masterpieces by the skilled hands of six foremost master artisans namely Khru Metta Selanon of stone-polished metalwork, Khru Jukkit Suksawat of mother of pearl inlay work, Khru Montha Kangwalkong of Yan Liphao weaving, Khru Uthai Jearasiri of inlaid metalwork, Khru Veera Mee-muan of shadow puppet making, and Khru Sasitorn Mongkhonruangrit of gilded lacquerware.

Also on display at the “Identity of Siam” at Siam Paragon were demonstrations by master artisans, plus exhibition on the history and the work of the SACICT, and a craft marketplace put up by selected 50 ateliers from all over the country. ■

ทีม ศ.ศ.ป. เยี่ยมบ้านครู อุทัย - ชัยนาท 1 ใน 7 เส้นทางผ้าทอ...เอกลักษณ์ไทยสู่รายได้ชุมชน

นางอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป. ยกขบวนผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ลงสำรวจพื้นที่ จังหวัดอุทัยธานี และจังหวัดชัยนาท ที่อยู่ใน 1 ใน 7 เส้นทางผ้าทอ ตาม “โครงการ 7 เส้นทางผ้าทอ...เอกลักษณ์ไทยสู่รายได้ชุมชน” เตรียมเผยแพร่ผลงานของครูช่างและทายาท

คณะผู้เยี่ยมชมได้เข้าชมผลงาน “ผ้าชิ้นตีนจก ต้มตะกอก” ของ นายชญทรศ วิเศษศรี ทายาทช่างศิลปหัตถกรรมปี 2556 จากกลุ่ม “ต้มตะกอก” ที่อุทัยธานี ซึ่งเป็นการต่อยอดแนวคิดและศิลปหัตถกรรมดั้งเดิมสู่การผลิตเป็นลวดลายใหม่ที่ตรงใจผู้ซื้อ ส่งผลให้สามารถขายชิ้นงานได้ในราคาสูงขึ้นถึงผืนละ 25,000 - 400,000 บาท จากนั้นได้เดินทางไปชัยนาทเพื่อชมผลงาน “ผ้าทอยกดอก” ของครูสมบุรณ์ สุดจันทร์พิพัฒน์ ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี 2557 จากกลุ่ม “แม่บ้านเกษตรกรทอผ้า จังหวัดชัยนาท” อันเป็นการสืบทอดศิลปะผ้าทอของชุมชนที่มีการเชื่อมโยงกับ

หน่วยงานภาครัฐเพื่อขยายช่องทางการจัดจำหน่าย ก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนสู่กลุ่มผู้ผลิตและชุมชน

“โครงการ 7 เส้นทางผ้าทอ...เอกลักษณ์ไทยสู่รายได้ชุมชน” เป็นหนึ่งในโครงการสำคัญที่ ศ.ศ.ป. กำลังดำเนินการขับเคลื่อนในปี นี้ โดยมุ่งประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานของครูช่างและทายาทในแต่ละเส้นทางให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ประกอบด้วย เส้นทางภาคเหนือตอนบน เส้นทางภาคเหนือตอนล่าง เส้นทางภาคกลาง เส้นทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เส้นทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เส้นทางภาคใต้ตอนบน และเส้นทางภาคใต้ตอนล่าง ซึ่งล้วนมีผ้าทอที่สวยงามและโดดเด่นด้วยเอกลักษณ์พื้นถิ่น โดยครูช่างและทายาทเหล่านี้เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสืบสานศิลปะผ้าทอและส่งต่อองค์ความรู้สู่ชุมชน ส่งผลให้เกิดการสร้างรายได้ในท้องถิ่น อันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติให้เติบโตอย่างยั่งยืน ■

SACICT Visits Artisans' Homes in Uthai Thani and Chainat to Promote "Weaving Streets"

Mrs Amparwon Pichalai, CEO of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization), or SACICT, led her team on a tour to Uthai Thani and Chainat, to conduct a survey in preparation for the launch of one of seven textile routes of Thailand.

The group called on Master Artisans and New Heritage Artisans in these two central provinces in order to promote their famous works. One is the "Tam Takor" Sin Teen Jok products by the magical hands of Shayatad Visedsri. Celebrated as New Heritage Artisan of 2013, Shayatad has cleverly incorporated his innovative flair into local wisdom in order to meet the customers' demands, and has already fetched as much as 25,000 to 400,000 a piece. While in Chainat, the spotlights are on "Yok Dok" brocade made by Khru Somboon Sudchanpipat of Chainat Agriculturists Weaving Group.

The Master Craftsman of 2014 has tirelessly worked in close collaboration with the government sector so as to expand sales channels for their weaving group and generate handsome income for her community.

The "**Weaving Streets**" is SACICT's torch-bearing project of this year. The routes have been charted to cover the communities where textile weaving heritage of the Kingdom is still much alive. They include the routes to Upper North, Lower North, Central region, Upper Northeast, Lower Northeast, Upper South, and Lower South routes. Each route features its own exquisite woven fabric full of aesthetic quality by the hands of the country's Master Craftsmen and New Heritage Artisans, who all play pivotal role in preserving the heritage, in passing on the knowledge to local communities, all for the sustainable development of the national economy. ■

MEMBERS' CORNER

LivingThai

วันนี้คุณสามารถอ่าน SACICT Living Thai ได้ที่ www.sacict.or.th ต้องการติชม หรือเสนอแนะ กรุณาส่งมาหมาย หรือข้อเสนอแนะที่ กองบรรณาธิการ บริษัท พีเจอาร์ จำกัด 23/18 ซ.ร่วมฤดี ถ.เพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 หรือ e-mail: sacict.thai@gmail.com ความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุง การจัดทำต่อไป เรายังขอจดหมายหรือข้อเสนอแนะที่ได้รับการ จัดพิมพ์จะได้รับของที่ระลึกจาก ศ.ศ.ป.

Interested readers may now peruse SACICT Living Thai online at www.sacict.or.th and are welcome to send in suggestions and comments to: SACICT Living Thai, Editorial Department, Feature Co., Ltd., 23/18 Soi Ruam Rudee, Ploenchit Road, Lumpini, Pathumwan District, Bangkok 10330. Or e-mail to: sacict.thai@gmail.com.

www.sacict.or.th

facebook.com/livingthaimagazine

ขอสงวนสิทธิ์ในการคัดย่อหรือเรียบเรียงจดหมายจากสมาชิกเพื่อความกระชับและเหมาะสมในการพิมพ์

Those whose letters are selected for publication will receive a special gift as a token of appreciation. All letters are subject to editing at the editor's discretion.

Scan เพื่ออ่าน SACICT LivingThai ออนไลน์
Scan to read SACICT Living Thai online version.

เมื่อได้เห็นนิตยสาร SACICT Living Thai ก็ประทับใจกับภาพบนปกที่โชว์ความงดงามของหัตถกรรมไทย และเมื่อเปิดอ่านในเล่มก็ประทับใจในเรื่องของภาษา การแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษทำให้รู้สึกว่าการอ่านหนังสือเล่มนี้ใส่ใจผู้อ่านเป็นอย่างมาก การเลือกภาพมาลงนิตยสารก็ค่อนข้างลงตัวและสวยงาม องค์กรประกอบโดยรวมแม้จะไม่ได้ถึงกับดึงดูดมากนัก แต่ภาพสวยๆ กับเรื่องราวที่น่าสนใจทำให้ตัวหนังสือมีความน่าอ่าน ได้อ่านเรื่องราวของทายาทครูช่างที่มีความตั้งใจในการสานต่อภูมิปัญญาดั้งเดิม และประยุกต์ให้เข้ากับยุคสมัย ทำให้องค์ความรู้นี้สืบทอดไปรุ่นสู่รุ่น และไม่เลือนหายไป แล้วดีใจมากค่ะ

ชมพูนุช นาคะเกษียร นนทบุรี

Upon seeing SACICT Living Thai for the first time, I was impressed by the beautifully made Thai handicraft on the cover page. When I read through the pages, I was touched by the languages the magazine presents. Fine translation from Thai into English shows how much you care about the readers. Illustrations and photos are well presented and balanced. Despite its rather ordinary look, beautiful photos and interesting contents make it very attractive. I am also so glad to have read about the New Heritage Artisans who are committed to keep our folk wisdom alive through their innovative approaches to fit modern day lifestyle .

Chomphunut Nagakasian Nonthaburi

นิตยสาร Living Thai ให้ความรู้มากมาย ให้ข้อมูลที่น่าสนใจ น่าศึกษา ดิฉันเห็นว่าในปัจจุบันความรู้เกี่ยวกับของพื้นถิ่นไทย นั้นหาได้ยาก ข้อมูลเหล่านี้มีประโยชน์มากๆ ยิ่งหากเป็น นักออกแบบก็จะสามารถเกิดแรงบันดาลใจในการไปสร้างสรรค์ งานต่อ ด้วยความที่นิตยสารมีสองภาษา ทำให้ผู้อ่านได้รู้ศัพท์ จำเพาะต่างๆ ด้านงานหัตถกรรม เหมาะกับการไป research หรือต่อยอด โดยรวมนิตยสารมีความน่าสนใจด้วยภาพถ่าย ที่สวยและมีการคุมโทนสีหน้ากระดาษในแต่ละหมวดหมู่ของเรื่อง แต่ส่วนตัวคิดว่ามีการวางตัวอักษรที่แน่นเกินไป เข้าใจว่าอาจจะ เพราะมีเนื้อหาเยอะ

ยานิส่า จารุศิริ Bangkoknoi

Living Thai magazine offers a lot of knowledge as well as interesting information. I personally think that the sources of in-depth knowledge about Thai folk arts are becoming rare and the contents offered in the magazine are therefore very useful. I'm sure that any designer who reads this will certainly be inspired to continue their creative works. Coming in two languages, it offers specific and technical terms in the field of arts and crafts – which is very good for further research and application. Overall, the magazine itself is very interesting and beautiful with controlled colour palette in each section. In my humble opinion, I think the text looks too congested, maybe because there's a lot of contents to fit in.

Yanisa Jarusiri Bangkoknoi

สมัครสมาชิก APPLICATION FOR MEMBERSHIP

ชื่อ Name นามสกุล Surname

วัน/เดือน/ปีเกิด Date of Birth เพศ Gender ชาย Male หญิง Female

การศึกษา/Education:

ต่ำกว่าปริญญาตรี Less than Bachelor's Degree ปริญญาตรี Bachelor's Degree ปริญญาโท Master's Degree อื่นๆ Others

อาชีพ/Occupation:

พนักงานบริษัทเอกชน Private company employee ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ Govt/State enterprise official
 นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา Student ร้านอาหาร/โรงแรม/ท่องเที่ยว Restaurant/Hotel/Travel Agent
 อื่นๆ Others

รายละเอียดสำหรับการจัดส่งนิตยสาร DETAILS FOR MAGAZINE DELIVERY

สถานที่ที่พบ/ได้รับนิตยสาร Where you first came across SACICT Living Thai magazine

ผู้แนะนำให้ท่านสมัครเป็นสมาชิก Who [or what] prompted you to seek subscription

ชื่อ/Name

ที่อยู่/Address

โทรศัพท์ (บ้าน/ที่ทำงาน)/Tel. (Residence/Office)

โทรศัพท์ (มือถือ)/Tel. (Mobile)

อีเมล/E-mail

โดยยินดีเสียค่าใช้จ่ายในการจัดส่งรายปี (6 ฉบับ)
I agree to pay for one year's subscription (6 editions)
ในประเทศ 300 บาท/Domestic 300 baht ต่างประเทศ 2,400 บาท/Overseas 2,400 baht

โอนเงินเข้าบัญชีออมทรัพย์ ชื่อบัญชี: พยงค์ กิ่งวานสุระ
ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาชิดลม เลขที่บัญชี 001-549715-3
Payment via cheque/money transfer to:
Savings A/C Name: Payong Kungwansurah
Siam Commercial Bank, Chidlom Branch, Savings A/C No. 001-549715-3

กรุณาส่งใบสมัครสมาชิก พร้อมเอกสารการชำระเงินมาที่:
ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ นิตยสาร SACICT Living Thai 23/18 ซอยร่วมฤดี ถนนเพลินจิต
แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 หรือแฟกซ์ไปที่หมายเลข 0 2254 6839
หรือทางอีเมล: sacict.thai@gmail.com สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือแนะนำ ทิ ชมได้ที่
ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ นิตยสาร SACICT Living Thai โทรศัพท์ 0 2254 6898-9 ต่อ 60

Please mail your completed application form, along with proof of payment to:
SACICT Living Thai, Subscription Department, 23/18 Soi Ruam Rudee,
Ploenchit Road, Khwaeng Lumpini, Pathumwan District, Bangkok 10330
or send by fax to 0 2254 6839 or by e-mail to: sacict.thai@gmail.com
For enquiries and suggestions, please contact:
SACICT Living Thai, Subscription Department Tel. 0 2254 6898-9 ext. 60

แบบฟอร์มนี้สามารถถ่ายเอกสารได้/This application form may be photocopied.

หัตถศิลป์ล้ำค่า จากฝีมือครูช่าง

Precious Handicrafts by the hands of Master Craftsmen

ผลงานหัตถศิลป์อันทรงคุณค่าจากฝีมือและความตั้งใจของบรรดาครูช่างที่มุ่งมั่นสืบสานหัตถกรรมจากภูมิปัญญาดั้งเดิม ผสานกับการออกแบบและเทคนิคการผลิตที่ทันสมัย ทำให้ผลิตภัณฑ์เหล่านี้มิได้เป็นเพียงข้าวของเครื่องใช้ที่สวยงาม น่าใช้ น่าสะสมเท่านั้น แต่ยังมีคุณค่าทางจิตใจต่อผู้ที่ได้ครอบครอง

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป. ซึ่งมีบทบาทในการส่งเสริมหัตถกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่น จึงได้รวบรวมผลงานหัตถศิลป์จากฝีมือครูช่างแขนงต่างๆ มาจัดจำหน่ายให้ผู้สนใจได้เลือกซื้อเลือกหา

Here's a collection of craft created by Master Craftsmen of Thailand who have dedicated their life-time to keep the craft tradition alive for future generation. These craft works are not only the things of beauty and utility, but can also make very meaningful gifts for your loved ones.

In line with its mission on the promotion of community craft works, the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand-SACICT has continued to support all Master Craftsmen by providing them the sales outlet for their products.

แจกันบลูคิลาต/ Celadon Vase

คู่ละ 1,943 บาท/baht a pair

ถาดเหลี่ยมหมูคิลาต/ Celadon Tray with Pig Figurine

อันละ 1,045 บาท/baht apiece

แก้วมัทรี ทรงมะเขือม่วง/ Eggplant-shaped Mug

ใบละ 1,100 บาท/baht apiece

ผลงานของ ครูสมพงษ์ลักษณ์ สุวรรณมาลี

ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี 2555

by Khru Sompongk Sakunmalee
Master Craftsman of 2012

ผ้าพันคอฝ้ายเข็มือ
Hand-woven Cotton Scarf

พืนละ: 605 บาท/baht apiece

ผลงานของ ครูธัญลักษณ์ ทวีกิตติพันธ์
ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี 2557
by Khru Thanyalak Thaweekittiphan
Master Craftsman of 2014

ผ้าคลุมไหล่ฝ้ายทอลาวครั้ง
Lao Khrang Woven Cotton Shawl

พืนละ: 4,800 บาท/baht apiece

ผลงานของ ครูอำไพ สารรัตน์
ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี 2554
by Khru Amphai Sarnrat
Master Craftsman of 2011

โคมไฟคันเบ็ด/Fishing Rod Lamp

อันละ: 1,890 บาท/baht apiece

โคมไฟเถาวัลย์รูปปลา/Fish-shaped Vine Lamp

อันละ: 935 บาท/baht apiece

ผลงานของ ครูสลัด สุขชัย
ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี 2555
by Khru Salad Sukkhi
Master Craftsman of 2012

กระเป๋ากระจูด
Krajood Bag

ใบละ: 935 บาท/baht apiece

ผลงานของ ครูวรรณิ์ เซ่งฮวด
ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี 2556
by Khru Wannee Senghuad
Master Craftsman of 2013

เครื่องเขิน (งานประดับ ลงรักปิดทอง)
Decorative Gilded Lacquer Plate

ใบละ: **33,600 บาท/baht apiece**

ผลงานของ ครูพัชรา ศิริจันทร์ชื่น
ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี 2557
by Khru Patchara Sirichancheun
Master Craftsman of 2014

กระเป๋าถเงินย่านลิเภา
Yan Liphao Silver Niello Hand Bag

ใบละ: **19,950 บาท/baht apiece**

ผลงานของ ครูมณฑา กังวาลกิจอง
ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี 2554
by Khru Montha Kangwalkong
Master Craftsman of 2011

ชุดช้อน-ส้อมทองลงหิน (8 ชิ้น)
Stone-set Silverware

ชุดละ: **2,625 บาท/baht per set**

ผลงานของ ครูสมคิด ดิวังเงิน
ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี 2555
by Khru Somkid Duanggoen
Master Craftsman of 2012

สนใจสินค้า สามารถติดต่อได้ที่ / Interested buyers please contact

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป.

โทร. 035 367 054-9 โทรสาร 035 367 051 สายด่วน 1289

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)

Tel : +66 (0) 35 367 054-9 Fax : +66 (0) 35 367 051 Call Centre 1289

www.sacict.or.th

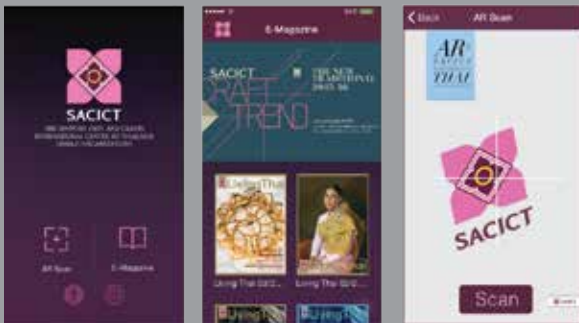

SACICT

SACICT AR Application

SACICT LivingThai e-book

พบกับ องค์ความรู้ ทัศนกรรมไทย
รูปแบบใหม่บน Tablet
และ Smartphone ของคุณ

เพียง Search คำว่า Search

ดาวน์โหลดแล้ววันนี้ที่

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)
Call Center 1289 www.sacict.or.th

INTERNATIONAL INNOVATIVE
CRAFT FAIR 2016

2016

เทศกาลนวัตกรรมนานาชาติ 2559
วิถีใหม่ ไทยนวัตกรรมศิลป์

10 - 13 มีนาคม

10.00 - 20.00 น. ไบเทค บางนา

International Innovative Craft Fair 2016
The New Traditional

10-13 March*

10 am - 8 pm @ BITEC

 : [internationalinnovativecraftfair](https://www.facebook.com/internationalinnovativecraftfair)

Call Center 1289
www.sacict.or.th